

vaite buvo praneštos Amerikai.

Talkininkų taikos išlygos yra šitokios. Vokietija visai turi pasitraukti iš Belgijos; turi atlyginti Belgijai už jai padarytus nustolius. Vokietija turi sugrąžinti Francijai Alzaciją ir Lotaringiją ir atlyginti už nuteriotąją Francijos pakraščius. Vokietija turi Rusijai užleisti lenkų apgyventas provincijas. Austrija turi užleisti Rusijai Galiciją, o Serbijai Bosniją ir Herzogoviną. Vokietijos kolonijos Afrikoj bus padalintos tarp talkininkų.

Vokietija buvo sutikus apieisti Belgiją, bet nebuvo žadėjus atlyginti už padarytą jai blėdį. Toliaus Vokietija norėjo, kad Europos valstybės sugrįžtų į senas ribas, į tokias, kokios buvo prieš karą.

Iš talkininkų atsakymo matosi, kad jie labai pasitiki savo jėgomis, kad jie tikisi sumušti priešus ir nelabai tesirupina skubinties įvykinti taiką.

NORI IŠDEGINTI MIESTĄ.

Kalamazoo, Mich., balandžio 15 d. — Per pastarąsias 24 val. įvairiose miesto dalyse pasirodė ugnis; iš viso 10 vietų padegta. Vakar išdegė čielas vaizbos blokas; ugnies padaryti siekia su virš \$100,000. Kitose vietose ugnis greitai tapo užgesinta. Spėjama, kad kas tai nori išdegti Kalamazoo miestą.

LABAI SERGA.

New York, N. Y., balandžio 15 d. — Laikraščiai praneša, kad žinomas Amerikos krutomųjų paveikslų lan-kytojams komikas John Bunny, kuris savo štukomis ir linksmu veidu kiekvieną priverčia juoktis, labai sunkiai serga; jis guli savo namuose Brooklynne. John Bunny yra 52 metų amžiaus. Sakoma, kad vargiai jis pasveiks iš šitos ligos.

PADEREWSKIS AMERIKOJ.

New York, N. Y., balandžio 16 d. — Vakar atkeliavo į Ameriką garsus lenkų pianistas Ignace Jan Paderewski; jis busias Amerikoje apie mėnesį laiko, bet koncertų neduosias, nes atvyko nukentėjusiu nuo karo lenkų šelpimo reikalais.

Rusijos Lenkija, kur ėjo didžiausi vokiečių su rusais mušiai, anot Paderewskio, yra septynis sykius daugiau nukentėjus negu Belgija. Jis atkeliavęs į Ameriką tuo tikslu, kad suorganizuoti ir suvienyti visus tuos, kurie yra pasirengę ir nori dirbti Lenkijos sušelpimui.

Iš New Yorko Paderewskis keliaus į San Francisco, kur jis prašys Panamos-Pacifiko prezidento Charles C. Moore, kad jis paskirtų vienos dienos įeigas nuo parodos sušelpimui 10,000,000

lenkų, neturinčių nei pastogės, nei drabužių, nei maisto.

Laiškai iš Lietuvos.

Mūsų kompozitorius M. Petrauskas pridavė mums sekantį savo brolio laišką, rašytą vasario 12 d. 1915 m. iš Dusmenų, Trakų pavieto, Vilniaus gub.

Mylimas broleli! Ačiu už laiškutį, kurį gavau vasario 8 d. Mes ligkoliai sveiki, tik vis nelinksma: trenksmas armotų ir pabėgėlių burių neduoda spakainumo. Koja po truputį taisyta ir už 9 mėnesių vėl reiks stot kariaunon. Kipras tuom tarpu nieko nerado. Verusia gyvena Glubokoj, Vilniaus gub., o Orlickas, jos vyras, Gelgaudiškiuje. Pirmu atveju gr. Komaro dvare buvo vokiečiai, išdraskė viską, bet žmonėms nieko nedarė. Orlickai buvo išvažiavę, tik tėvas pasiliko daiktų pridabot. Vokiečius praginusi, Orlickas ir Komaras vėl grįžo Gelgaudiškį (Suvalk. gub.). Bet dabar vokiečius nuo mūsų sienų vėl atstumi, tai apie Orlicką nieko nežinome. Verusia sirgo, bet pasveiko; vaikai lanko mokyklą.

Ligoninė gulėjau Maskvoj; ten ateidavo p. Babravičius manęs aplankyti (P. Babravičius yra Maskvos Imperatoriškos operos dainininkas — tenoras) ir Kipras atvažiavęs. Išgavau kniazio

goninėn ir pagaliaus prisiėjo pagulėti artistų imperatoriškam teatre. Vaikščiojau teatran kas vakaras ir penėjo gerai. Artistės ir artistai mums patarnaudavo. Ligoninėje darė koncertus ir taip giedodavo mums per pietus ir vakarienes. Bet neilgai čia prisiėjo but — tik pusantros savaitės, o paskui reikėjo važiuot Petrogradan ant komisijos. Petrograde gulėjau Nikolajaus kariškoj ligoninėj ir laukiau komisijos. Kipras ateidavo dažnai. Buvo vieną kartą atėję pp. Liutkevičius ir Janulionis. Po Komisijos gyvenau pas Kiprą. (Kipras gyvena pas tavo draugą Pustovojtą, kurie abu, kaip žinai, yra Mariinkos artistai drauge su kitais tavo draugais — Andrejevu ir Delmas). Nuo Kipro pardundėjau stačiai pas tėvukus, namon. Gyvenu dabar su tėvais; butų labai linksma, tik armotų užimas vienval upą gadina. Išpirimo, kaip grįžau namon, užgirdau dundant armotas, — visos gėslas drebėjo, bet dabar apsipratau, sustiprėjau ir dirksniai isitempę, bet jau pakenčiamai. Nesitikėjau, kad taip daug reiks maitinti miestų, miestelių ir žmonių, bet prisiėjo. Pirmučiausiai mūsų gvardijos pulką atvežė Varšavon, iš ten važiavom dviračiais Novogeorgijevskon tvirtovėn, apie 50 verstų. Ten buvom

vieną dieną ir prakekionė atgal, Vė paskui, per Varšavą ant Radomo. prisiėjo pabūt Ivarskoj tvirtovėj, Novogeorgijevskon tvirtovėj, a. Liublino gub. ir Galicijon pakirto koją. Varvo davalei: prisiėjo po tris, keturias dienas lakstymų buvo daug, naktimis; reikėdavo verstų ir daugiau žiuot, bet dviračiais bėgimui ir šašejais (plentė) žiuot buvo lengva. Rėčio 26 d., metę dvi dienas atakon ant dvisas mūsų pulkas, m pasisekė išgint juos iš apsu ir čia aš likau...

Tavo brolis Antas P. S. Pusbrolis A visą laiką karo lauk gyvas ir sveikas ir orgijus gavo.

Tavo brolis Antas P. S. Pusbrolis A visą laiką karo lauk gyvas ir sveikas ir orgijus gavo.

Iš Lietuvos

Pabėgėlių Vilniū išviso policijos surir žiniomis apie 15 tūkst., apie 7 tūkst. reikaling galbos. D. K. Tatjanos mitetas žada padidinti stui pašalpą pabėgėliu kalams.

Ligoninė užkrečiamųjų ligoniams žadama syti Vilniuje. Miestu ga skiria nuo savęs kalui 109 tūkst. rub.

Bravarninkų su nas, ki

zonacijų. Jų vieną pasitė finansų ir žemės dalis

Toje rezoliucijoje rašoma apie bravarninkų padėjimą degtinę panaikinus Kauno, Vilniaus, Gardino, Mogilevo, Minsko ir Vitebsko gubernijose, kurių bravarninkai ir susivažiavo Vilniū, esą išviso 640 bravarų, užlaikomųjų žemės ukio dvirauose. Sunaudoją jie 32 mil. pudų bulvių ir iš jų liekanų maitinasi 120 tūkst. raguočių. Nors jie (t. y. bravarninkai) irgi esą blaivybės šalininkai, bet žmonių ir valstybės gerovė negalinti rėmties atskiro luomo nuostoliais. Dėlto jie kreipiasi į valdžią, kad ji pasirupintų atlyginti tuos jų nuostolius, kurių patirs, panaikinus bravarus.

Ambulatorija. Gydytojų maitinimo dr. jos laikomoji vaikų ambulatorija praplėčia dabar savo veikimo ribas. Dr. ja nutarė nuo vasario 23 d. savo ambulatorijoje gydyti be vaikų ir suaugusius pabėgėlius, o taip pat ir atsarginių šeimynų narius. Čia pat bus skiepijami raupai ir užrašomi reikalaujantieji pagalbos namieje. Visa tatau bus suteikiama be jokio pamokėjimo. Ligonius ambulatorijoje priimama pirmadieniais nuo 1—5 val. antradieniais, penktadieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais nuo 9—1 val.

FIS

Pabėgėlių reikalais išvažavo į Vilniaus gub. (Panemunio rajonon) P. Bugailiškis, igaliotas Suvalkų gubernijos Komiteto.

Mūsų karininkai. Baigęs šimtmet Vilniaus junkerių mokyklą lietuvis Ladyga ir išėjęs į karą, kaip oficerius, tapo mušiuose sužeistas.

Valdžios įsakymai. Kauno gubernatoriaus ir Dvinsko karo apygardos viršininko įsakymais užginta yra išvežti iš Kauno gub. rugius ir suvaržyta pardavinėjimas šiaip žmonėms tokių odų (skurų), kurios tinka kareivių batams. Visiškai užginta rašinėties žydų kalba laiškais.

Žydų kalba rašantieji laiškai nesiunčiami jų adresais, bet naikinami.

Šiaip laiškai jeigu cenzūros ir randama juose kas neinkama, nenaikinami, bet tik išbraukiamos tos netinkamosios vietos.

Vokiečių žemės ir rusų kolonistai. Valdžios tarpe rengiamas sumanymas, kaip apgyvendinus vokiečių žemes rusų valstiečiais. Taisai sumanymas bus vykdimas greičiausia senovės keliu per Valstiečių Banką, kuris jau nemažai yra supirkes ir išdalinęs rusams valstiečiams žemės ir mūsų krašte.

Pagal kai kurių žinių Kauno gub. tokių verčiamai parduodamųjų vokiečių vietų yra ligi 605, kurios už-

Prekulėje.

Nemakščiai, Ras. apskr. Pasienio žmonės, nos ir pripratę prie vokiečių, kartais irgi bėga, tik jie paprastai netoli prasišalina. Nemakščiuose ir artimuose miesteliuose (Eržvilke, Viduklėje) randasi dabar nemažai pabėgėlių iš Batakių, Gaurės, Pajurės, Tauragės.

Batačiai, Ras. apskr. Dėl karo čia nemažai nukentėjusių yra ukininkų. Sudeginta keli apielenkės sodžiai. Juros tiltas tarp Lauksargių ir Tauragės sunaikintas.

Vilnius. Kovo 8 d. V. Dumas atstovas Miliukovas skaitys lekciją: "Karas ir Europos inteligentija". Pelnas skiriamas "Lietuvių draugai nukent. dėl karo šelpiti".

Vokiečiai belaisviai. Pastarosiomis dienomis Vilniūn atgabenta apie 1500 vokiečių belaisvių; jų skaičiūje yra 37 aficeriai, 1 gydytojas ir dvi gailėstingoji seseri. Beleisvių esama nuo 16 iki 45 metų senumo.

Vilniūn atgabenta apie 100 vokiečių valdinių Kauno ir Gardino gub. gyventojų. Visi jie išvežami iš pasienio apskrčio. Tarp jų daugiasia vaikų, senukų ir moterų.

Žiežmariai, Vilniaus gub. Žiežmariai, Jezno ir Stakliškės apielinėje esama 1500 su viršum suvalkiečių pabė-

nuo Vilniaus į Varšavą) kovo 1 d. atsitiko baisi traukinių nelaimė.

Apie 4 v. ryto prie Rudziškių stoties artinosi keleivių traukinys No. 4, ėjusių Petrogradan, išviso 30 vagonų. Toje pat Rudziškio stotyj pirma to buvo priimtas traukinys No. 70, kuris ir stovėjo atsargos kelyj, vienok tai nebuvo parodyta ženklų. Traukinys No. 4 buvo paleistas tan pačian kelyn. Atsitiko baisi nelaimė: atėjusiojo keleivių traukinio uodegą ir 10 vagonų atsargos kelyj traukinio uodegą ir 10 vagonų buvo tuojaus suskaldyta į skeveldras. Traukinių, kuris stovėjo stotyj, užmušta 10 žmonių ir sužeista 18. Antram traukinij nieks nenukentėjo.

"Meno dienos" apyskaita.

Gruodžio 8 d. 1914 m. Vilniaus dailininkai buvo sutaisę "meno dieną" kareivių priešakinėse pozicijose ir Vilniaus gub. nukentėjusiųjų dėl karo gyventojų naudai. Pajamų kas: Rasta dežutėse 3,912 r. 88 ir pusė k., aukų 808 r. 95 k., paveikslų aukcionas 216 r. 40 k. Išviso 4,938 r. 23 ir pusė kap. Išlaidos: "Dienos" įtaisymas 897 r. 74 k., 700 baltinių ir 15,160 papirosų kareiviams nupirkti išleista 1,790 r. 44 k., pabėgėliams ir atsarginių šeimynoms (išviso 1302 žm.) išdalinta 2,250 r. 5 k. Išviso 4,938 r. 23 ir pusė kap.

Belaisviai. Kovo

kareivių, 6 aficeriai ir 1 paaficerius — Berlino universiteto studentų. ("Liet. Žin.")

LIETUVIAI AMERIKOJ.

LAWRENCE, MASS.

Atsakas "Tautos Mylėtoju". "Dievas davė tau vieną veidą, — jį gis norite padaryti kitą," — pasakė Hamlet'as. Taipir "T. M." rašydamas žinutę iš Lawrence, Mass., No. 14 "Keleivio" padarė du veidu.

Jis sako, jog pas A. Ramanauską kasdien susirenka "karštagalviai — smaladušiai — šiaudadušiai (Pasarga skaitytojui: Šitie "moksliškai-techniški" žodžiai yra nukalti lietuvių socializmo profesorių, kuriuos dabar "vartoja" mokiniai) tautiečiai ir katalikai ir daro sutartį pakarti "socialistišką spaudą", ypač "Keleivį". O pats "šaltadušis — medadušis — lendrinis" pseudo "T. M." nieko nesako, jog jis, kada tik gali, atlanda tan "anti-socialistų" "kartuvių" urvan ir budamas "didžiai" stipriu socialistu, jei nesiranda daugiaus, vienas prieš "burius" konspiruoja "smaladušei — šiaudinei" spaudai! O ką jau čia kalbėti apie tai, jei nesiranda nei vieno "smaluoto šiaudo"?!... Tik Dievas žino... Toliaus tas "milžinas" dejuoja, jog,

šiaunai. miesto dumas rūpesčiu, kad apsaugojus vietinių gyventojų sveikatą nuo ligų galinčių čia atsikankyti, šiauliai, padalyti į 12 skyrių. Kiekvieną skyrių prižiūrės 3 prižiūrėtojai.

Visi skyriai iki kovo m. 1 d. turi galutinai susitvarkyti. Iki to laiko kuriam nors skyriui nesusitvarkius, apie tai bus paduotas pranešimas į komiteto tarybą. Tada pats komitetas sugalvos, kaip tai greičiau įvykdyti. Tuo tarpu čia jau baigiami mieste laužyti ledai. Kitais metais tai daug vėliau tebuvo daroma. Ledų neleidžiama vežti — į daržus ar sodus, bet įsakytą, kiek begalima, toliau nuo apgyventų vietų juos nuvežti versti.

Žiema, matoma, baigias. Ant plento ir didesniųjų kelių jau ir visai sniego nebėra.

Per laukus ir miškus dar šiaip-taip su rogėmis galima šliaužioti.

Su karu žmonės apsiprato. Jau ir vokiečiams atėjus, tur-but, nebe tiek didžiai jie nusimintų.

Tik visi susirupinę, kad... nuo ligų neišmirus.

Ženklas.

Vaikai ir karas. Netoli Palangos policija suėmė 7 vaikus nuo 14—16 metų, kurie slapčiai iš namų išėjo į karą.

Policija juos gražino tėvams. Keletas vėl vaikų pasiruošusių karan suimta

savaite laiko išdalino pabėgėliams 672 rub. 5 k. pašalpos. Kai-kurioje vietoje pradėjo siausti jau ir limposios ligos.

Perloja, Trakų ap. Pabėgėlių iš Suvalkijos yra čia gana daug. Yra tokių atsitikimų, kad vyras, palikęs moterį, atbėga. Vietiniai žmonės šioje apielinėje labai susirupinę dėl maisto ir pašaro. Visako stinga. Gali ir bado buti.

Kupiškis, Ukmergės apskr. Pas mus sausio mėn. ėmė naujokus. Susirinko daugybė naujokų ir kuo ne visus priėmė. Kai nebėra degtinės, tai-nors ir tiek žmonių prisirinkus, nebuvo nei triukšmo, nei peštynių. Pulkais vaikščiodami po miestelį, naujokai dainavo: ulio-kim broliukai kolei Lietuvoj ir kitas. Dainuoti nieks nedraudė... Rudenį, kai ėmė naujokus, kvailesnieji naujokai buvo pradėję stumdyti žydus, vieną seną žydą net gerokai primušė. Šiuokart, nors nebuvo tokių atsitikimų, bet atsirado tokių, kurie barzdos pakratys, tai žydus gązdino, gaudė, tai vėl senai žydėlį išbarsto obo lius, barankas ir tt. Nekokia narsybė silpnesnius skriausiti.

A. Tauškutis.

Traukinių nelaimė. "Vil. Viestn." rašo, kad Rudziškių stotyj (antroji stotis

“tie žmonės budami “bespėkiai” (suprask tautiečiai), prisikalbino kai-kuriuos katalikus, kad prisidėtų prie jų suplanuotos naujos kovos prieš darbininkų organizacijas ir pirmiejišią laikraštiją.”

Gaila, nepadoru “T. M.” tave pavadinti dviveidžiu, bet tu juk pats tą titulą užsipelnė, taigi — dėvėk. Nesiginant, kad buvo renkami parašai, tečiaus reikia paklausti: kas pirmi suplanavo tą darbą ir, kurie pirmiau atsilankė — tautiečiai pas katalikus ar priešingai? Atsakyk. Klausk savęs pseudo “T. M.”, kokią tiesą turėjai taip begėdiškai meluoti žmonėms, jog “smaladušiai ir šiaudadušiai” išrinko (ar dar išrinksią) tautišką paklėpčių, “filosofą” J. Žukauską, (kuomet tas žmogus nieko bendro neturi su tuo reikalu) pasiuntimui “protesto” į Washingtoną? Ar tai tokia socialistiška dora? Ar tai to mokina socialistiška spauda, kurią tu taip karštai gini? Ar ir tu esi jos produktas? Puikiai, dar vienas pliusas iš jūsų šaikos. Toliaus pseudo “T. M.” dainuoja: — “Tas daroma iš pavydo, kad socialistų spauda baigia užviešpauti visą Lawrence’ą, o tautiečiai “vėžiai” turi gulėti “nesmožyti” A. Ramanauskos spintoje.”

“Socialistų spauda baigia užviešpauti Lawrence’ą”. Kokis romantiškas, neapsisizuretas pseudo “T. M.” “didžiagalvio” socialisto išsitarimas! Štai kaip greit pasirodo, jog žmogus nesupranta dar nei a, b, c, apie darbininkų klaušimą, jų psichologiją. Tame tik ir yra dalykas, kad taip vadinamoji “socialistiška spauda” “užviešpatavo” Lawrence’ą, kuriuos per kelis pastaruosius metus mokino neapykantos, keršto; plėšdavo po prievartą prigimties jausmus, tikėjimą, nieko prakilnesnio neduodami. Lawrence’ą lietuviai tik ir pradėjo suprasti, ką reiškia “užviešpatavusi socialistų spauda”, kuri po tokia saugia priedanga krauja “socialistišką” kapitalą, o darbininkams iš-potos skraistės rodo gryną — špygą. Lietuviai čia mat nemėgsta jokio “užviešpatavi-

mo” ir nori jį numesti nuo savo sprando, kaip socialistai sako.

Negana to, Lawrence’ą lietuviai pradeda suprasti, jog “socialistiška spauda” pradėjo užuojautą rodyti visokiems banditams, o iš nugalabintų, priešingų socialistams žmonių, jie daro judosišką pasišypsojimą.

Kas ne pasibaurėjo “Keleivio” “telegrama” “Turbut tarp kunigo ir gaspadinės ejo smarki kova”? Atsakymas, tik tie, kurie drįso atspausti ir jiems panašūs. Tas vienas trumpas, bet labai begėdiškas, išsitarimas labiausia tik ir sukėlė žmonėse neapykantą prieš “Keleivį” ir kitus socialistiškus laikraščius. Čia tai ir priežastis, dėl kurios Lawrence’ą lietuviai pasipurtė norėdami išmesti “užviešpatavusią socialistišką spaudą” iš protiška pavergtos savo makaulės. Ir, jei “socialistų spauda” nenurims, nepadoras — nereiks nei Ramanauskui laikyti “vėžius” spintoje nei jų “smožyt”. Žmonės pradeda patys at-rasti teisybę ir nėra abejonės, kad suras, nes jiems nepatinka joks “užviešpatavimas”, joki priespauda. O pseudo “T. M.”, kuris pats sumuša savo “didžią” galvą, sakydamas, jog greit išparduodami “Keleivį” kišam “Vienybę Lietuvninkų” ir “Ateitį”, užprašom ateiti ir pasiimti uždyka tą nabagą likusį (No. 12 — 15 egz., No. 13 — 35 egz., No. 14 — 25 egz.) “Keleivį”, kuris vargsta po baru Ramanauskos krautuvė. Tikras proletaras. Ateikite, pasiimkite, paaukaukite jį raudonam socializmo dievui. Mes atiduosim už dyką.

Antra. Ar “Keleivį” išpardavus nereikia kitų laikraščių parduoti? Ar tik “K.” žmonės gali skaityti, o kitų ne? Ar tik “K.” gali apšviesti žmogų? Ar gi tik “K.” gali pakakinti žmogaus reikalavimus? Ne, ir tukstantį kartų ne, tą pasakys ir pats “Keleivis”.

O, koks nualintas supratimas!

Z. Jankauskas.

CAMBRIDGE, MASS.

(Nuo mūsų korespondento). Balandžio 11 d. buvo prakalbos, parengtos T. M. D.

55 kuopos. Pirmininkas ragino visus lietuvius be Galinauskas, vietoj mandakirtumo pažūrų prie jos gijų formoj atidaryti prarigulėti.

kalbas, pradėjo užsipuldinė Antras lietuvis kalbėto ant socialistų, buk jie atas, p. A. Ivaškevičia, pir-einą į susirinkimą susiorganiausią kalbėjo taipgi apie nizavę, su tikslu kelti be- M. D., o paskui apie abel-tvarę, nors yra gerai žino-as mūsų reikalus. Tarp-ma, kad Cambridge socia-čiai ko nurodė, kad ameri-čiai lietuviai turi šelpti likus arba tautiečius. Šiaip-ientėjusią nuo karo savo nieko svarbesnio nebuvo-nyne. Toliaus, kad ame-čiai lietuviai, kurie ne-tų į laikraštį parašyti.

Jau aš rašiau “Ateitį”, e mano pasilikti čia Ame-joj vietos ligoninėj guli Sa-rapas, kuris išgėrė tulos Philadelphia klinikos gy-duoles ir dar labiau nuo tų gyduolių apsirgo. Jis pasi-simirė balandžio 11 dieną, palikdamas moterį su dviem mažais kudiškais didžiausiam varge ir nuliudime.

Į “Gabijos” vaidinimus, kurie buvo So. Bostone balandžio 10 d. vakare, atsilankė ir Cambridge lietuviai. Vieni labai giria juos, sakydami, kad tai “puikūs perstatymai”, o kiti pyksta, kam, girdi, “mumis apga-vo”. “Mes atvažiuom pasišokti, o šokių nebuvo”. Cambridgeporte, mat, yra daug tokių balamutų, kuriems daugiau niekas neru-pi, kaip tik šokiai.

CAMBRIDGE, MASS.

T. M. D. kuopos prakalbos. Balandžio 11 d. vakare East End Christian Union svetainėj buvo parengtos M. D. 55 kuopos pra- Kalbėjo tulas senatorius, p. Garry (angliškai), pp. A. Ivaškevičius ir J. Kerdiejus iš So. Bostono lietuviškai.

Kuopos pirmininkas, p. Galinauskas, atidarydamas prakalbas paprašė, kad mūsų socialistai, kurie atėjo šių prakalbų pasiklausyti, nekeltų trukšmo, nes toks pasielgimas nemandagus. Jeigu kam nepatinka, tęsia jį, mūsų pakviestų kalbėtojų prakalbos, gali jų neklausyti — išeiti. Mes kviečiam, pastebi jį, tik tokius kalbėtojus, kurie mums patinka. Taip-pat daro ir socialistai, — jie kviečia tokius kalbėtojus, kurie jiems patinka. Bet mes dėlto nekeliame trukšmo jų prakalbose, nes žinome, kad tai netinkamas pasielgimas.

P-as J. Kerdiejus kalbėjo apie T. M. D. naudingumą

rinsime savo buvį, ko kiekvienas iš mūsų trokštame. Ar begali būti žmogui didesnė laimė, kaip suradimas to, ko taip trokšta?

Montellietis.

KINGSTON, PA.

Pasikėsiniimas ant kunigo gyvasties. Štai ir vėl prisieina lietuviams pranešti apie nemalonų atsitikimą, su kuriuo sąsijyje yra jaunas lietuvis, 24 metų amžiaus vaikas, Mikas Petrikonis iš Luzernės. Buvo taip. Balandžio 11 d. vakare M. Petrikonis drąsiai atėjo į jo paties nurodytą vietą prie Pringle Hill pasiimti su virš \$1,000, kurių jis reikalavo per laiškus iš Kingstono lietuvių šv. Marijos parapijos klebono, kun. J. V. Kudirkos. Vos jis spėjo paimti blėšinukę, kurioj buvo speciališka ženkla su žymėtimi pinigai, jį sučiupo apskričio detektivas McKelvey ir penki valstijos policistai. Jis išpradžių bandė teisintis, buk jis nekaltas, buk jis nerašęs kun. Kudirkai grąšinančių laišku ir nereikalavęs pinigų, sakęs buk jį atsiuntę tų pinigų paimti du kiti vyrai iš Luzernės, bet — palyginus jo rankos raštą su kun. Kudirkai rašytų laišku rankos raštu — pasirodė, kad tai tas pats paukštelis. Vėliaus jis pats prisipažino prie juodrankišku laišku rašymo.

Mikas Petrikonis, kaip pasakojama, parašęs kun. Kudirkai keturis laiškus lietuviškoj kalboj; kiekvienam laiške reikalauta, kad kun. Kudirka padėtų įvairiose vietose \$1,000, o jei ne — tai išdinamituosius kleboniją, ką jis ir išpildė. Balandžio 5 d. 9 val. vakare po kun. Kudirkos namais įvyko eksplozija, bet, ant laimės, niekas nebuvo sužeistas, tik 3 langai išbūrėjo ir siena sugriauta.

Utarninko rytą kunigas gavo kitą paslaptingą laišką, kuriame buvo grasoma nužudymu, jei utarninko naktį nebus padėta \$1,060 nurodytoje vietoje. Kun. Kudirka, klausydamas policijos patarimo, padarė taip, kaip laiške reikalaujama. Pradėta daboti tą vietą, kur padėta pinigai, bet niekas neatėjo pinigų pasiimti. Pėtnyčios rytą kun. Kudirka gauna dar vieną laišką. Tame laiške to laiško rašytojas reikalauja, kad kun. Kudirka paminėtų pinigų sumą sudėtų į blėšinę, nu-neštų tą blėšinę ir padėtų prie telegrafo stulpo arti prie Pringle Hill nedėlios vakarą, tarpe 8:30 ir 9 val. Kunigas tą reikalavimą išpildė: pats vienas nuėjo ir padėjo pinigus į nurodytą vietą. M. Petrikonis, manydamas, kad niekas nežino apie tų laišku rašymą kun. Kudirkai bei pinigų reikalavimą, drąsiai prisiartinio prie telegrafo stulpo ir pė-mė blėšinę su pinigais. Jis taip buvo užsiėmęs pinigų traukimu iš blėšinės ir jų skaitymu, kad nei nepajuto,

kaip jį sučiupo valstijos policistai.

Mikas Petrikonis, kaip pats policijai pasisakė, gyveno po No. 799 Willow st., Luzerne, Pa. Du policistai nuvyko į tuos namus ir iškrėtė jo kambarį. Jį patį gi nusigabeno į Wyoming valstijos policijos kazarmes, kur po aštraus tardymo prisipažino, kad jis rašęs tuos juodrankiškus laiškus ir išdinamitavęs kleboniją. Valstijos policija mano, kad dar ir kiti svetimtaučiai turi bendra su tuo juodrankišku veikimu ir jieško pėdsakų.

Tai tokios tokelės pas mus girdėtis.

Tam-is.

UTICA, N. Y.

Balandžio 12 d. vakare p. St. Saldžio svetainėje (730 Whitesboro st.) lietuvių teatr. muz. draugija “Milda” statė scenoje du veikalus: šešių aktų dramą “Mariutė vargoninko dukterė” ir vieno akto komediją “Žydų stadijinė”. Lošimas neblogiausiai išėjo. Beveik visi aktoriai gerai savo roles atliko. Pirmam veikale dalyvavo šie: Virpšos rolę lošė Vincas Bornetas, Virpšienės — Anelė Bučinskutė, Mariutės — Franciška Stanislaiviukė, Adomuko (vaiko) — Jonas Sabys, Pliuskinko — Adomas Mockevičius, Baraucko — Franas Marčiulionis, Felcierio Pipiro — Antanas Dzvankas, Baneckaus — Juozas Rylas, — gaidiūčio —

Leonas Dylis, Joselio — Alfonsas Virčinskas. Antram veikale dalyvavo šitie: Martyno rolę lošė Steponas Inčiūra, Marės — Marė Mačienė, Juozo — Adomas Mockevičius, Šliomkės — Edvardas Kalinauskas, Iekaus — Motiejus Dylis.

Publika buvo pilnai užgandinta šiuo “Mildos” vakaru, nes turėjo progos gerai pasijuokti ir linksmai laiką praleisti.

Draugija “Milda” susitvėrė vos tik šią žiemą, vasario mėnesį, bet jau šies-tiek pasidarbavo jaunimo pralavinime. Prie šios draugijos priguli beveik visos Uticos jaunimas, kuris energiskai darbuojasi kultūros bei dailės srityje. Yra, žinoma, ir tokių, kurie nepriguli ir nenori prigulėti, bet apie tokius nėra reikalo daug šnekėti, nes jie apie dailę ir jos naudą neturi jokio supratimo.

Po lošimų dar buvo visokių pamarginimų ir šokių. Pasidėkavojant p. Vincui Barnetui, kuris viską tvarkė ir žaislus vedė, vakaras buvo tikrai gražus.

Darbai čia po biskų geriau pradėjo eiti. Nekuriose dirbtuvėse (šapose) darbai ir visai gerai eina. Rubsiuviai (kriaučiai) tai mažai te dirba. Oras dabar čia labai gražus.

“Mildos” Narys.

Svarbiausia mano pereiga nėra tai — pajuokimas, apraudojimas, nei-gi pasibaurėjimas, bet žmonijos veiksmo supratimas. — Spinoza.

CASH COUPON

ZIRA CIGARETTES

ZIRA

Plain-End

CIGARETTES

10 for 5 Cents

Piningų Kuponai Žėdam Bakse

visi ZIRA Kuponai turi būti susortuoti norint gauti piningus ar dovanas

Tai Cigaretai ką jums patiks

Padarviti kad patikite Lietuvos skoniui

Pabandyk vieną ir daugiau nerūgštų kitių cigarečių

Pardavinėja visose krautuvėse

P. LORILLARD COMPANY

New York City

Apžvalga.

Šių valandų svarbiausiu lietuvių reikalu, kaip aiškina p. Kg. "Lietuvos Žinių" No. 25, yra publikacija — vadinas, lietuviui turi daugiau apie save kalbėti svetimuose laikraščiuose. Jis savo straipsnyje "Šių valandų reikalai" rašo:

"Karo apimtos mūsų žemės nualintos — Suvalkų gub. beveik visa nutremta, nudeginta, javai, pašarai, gyvuliai, maistas paimta, žmonės kas kiek įmanymas pabėgo, pasišalinę, pasislėpę; kiti paimti, išvaryti. Žodžiu, bėdų, vargų kasdien pribuna. Vienas Vilnius turi aprupinti keliolika tūkstančių pabėgėlių. Karui ištikus nyksta mūsų šalies raumeninė ir protinė pajėga. Kas bus iš šalies, jei neteksime darbininkų. Aišku, kad tuomet šalies našumas nupuls, ji nebegalės išmaitinti nei tiek gyventojų, kiek ikišiol išsilaikydavo. Jei dar prieš karą Lietuva išleisdavo kasmet į Ameriką ir į kitas šalis apie 20 tūkstančių žmonių — vadinas, jei jau tuomet žmonėms maisto pritrūkdavo, tai kas bus karui pasibaigus. Aišku be kokių ginčų, kad dabar šiame momente mūsų visuomenėi reik iš viso vieko rūpintis, kiek galint laikytis nuo pragaišties tos gyvos pajėgos, kurios iš gyvųjų mūsų gyvenimo, tūto parguli kuoplačiausias šelpimas pabėgėlių, pavargėlių — maitinimas, aptaisymas, gydymas, mokymas, ramimas, sužinojimas jų vietų buvimas.

"Tai vis lietuvių gerai suprata ir daug padaryta. Atjaucia tai kaip artimieji, taip ir tolimose šalyse gyvenantie lietuvių. Ačiu jiems už tai.

"Bet pareiga šelpti nukentėjusius dėl karo puola ne vien ant lietuvių, bet ant visų valstybės gyventojų. Juk kariauja ne patys lietuvių, lenkai, bet kiti šių žemių. Ir čia reikia prisipažinti, kad ir kitos tautos atsiliepia į mūsų nelaimes. Aukos plaukia ir iš tolimų nuo mūsų žemių tautų.

"Vienok rusų laikraščiuose randame daugiausia žinių apie Lenkijos kančias, tik retkarčiais užtinki tenai, kad ir Lietuva dėl karo nukentėjusi.

"Kad rusai per mažai apie mus žino, tai lietuvių pačių kaltė: kam nerašo jie apie save į rusų laikraščius? Vertėtų įsikurti tam tikrai organizacijei, kuri užsiimtų informavimu rusų visuomenės apie lietuvių reikalus. Lenkai tuomi užsiima, tai apie juos ir žino rusai. Lietuviai tyli, tai ir rusai apie juos mažai nežino.

"Žodžiu, geistina, labai geistina, kad mes lietuvių mažiau apie save svetimuose laikraščiuose tylėjume, nes ne visuomet tylėjimas esti auksas, kartais visiškai atbulai atsitinka."

Amerikiečiai lietuvių, ku-

rie gali angliškai rašyti, ir gi turėtų netylėti, bet kuodžiausia rašyti anglų laikraščiuose apie dabartinę Lietuvos padėimą ir Lietuvos ateities reikalus, ypač lietuvių norą ingyti Lietuvai savyvaldą. Bet nei vienas iš amerikiečių lietuvių, nežinia kodėl, neatreipia į tą dalyką atidos.

Teisybė, kad lietuvių motinų apsileidimas atneša negeistinus vaisius. Kokie to motinų apsileidimo vaisiai yra, tą nors išdalies parodo sekanti "Amerikos Lietuvis" korespondento žinė iš Pittsburgo, Pa.

"Neseniai buvo pas mus, anapus upės, byla vieno begėdžio lietuvių, kuris turėdamas jau 54 m. sužagė mergaitę 14 m., kuri pasiliko motina. Policija suėmė tą gyvulišką ypata, ir nuteisė jį ant 6 metų kalėjimo. Mergaitė bus paimta į pataisymo namus iki sueis 21 m. Kuomet teisme buvo klausta mergaitės, kodėl ji taip begėdiškai pasielgė, ji atsakė, kad tas žmogus buvo stalauninkas pas juos. Kad jau senai jis duodavo jai centų ir "nikelių", o ant galo davė jai net 5 dolerius. Dėlto ji jį "pamylėjo" ir elgėsi kaip jis norėjo. Mergaitė labai verkė, kaip jos senas jaunikis buvo nuteistas, ir bandė jį išteisinti, sakydama, kad ji ir su kokiais tai rusais taip pat elgėsi, bet teismas mažai atidos į tai atkreipė. Mergaitė tvirtino, kad ji ir dabar "myli" tą senį, užtai, kad jis jai "geras" buvo. Mat duodavo jai pinigų!

"Tai dar vienas pavyzdys, kokį vaisių neša motinų blogas dažiurėjimas savo kudiškių, ir įpratinimas jų prašyti "centų" nuo visų."

Panašūs atsitikimai, kaip tenka patirti iš laikraščiuose išspaudintų pranešimų, mūsų visuomenėje gana dažnai atsitinka. Nemalonus tie atsitikimai, bet lietuvių visuomenėje yra galimi, nes mūsų liaudis yra dar labai tamsi ir, kas svarbiausia, tūno po svaigalų intaka.

"Vien. Liet." (No. 14) praneša, jog jai teko girdėti, kad eina balsavimas išsiųsti Lietuvon iš Lietuvos Gelbėjimo ir Autonomijos Fondo 6,000 rublių, kurie sulig įnešimo, turėtų būti pasiųsti per Lietuvių Mokslo Draugijos pirmininką, Dr. J. Basanavičių, ir padalinti į tris dalis po 2,000 rub. sekanciai: Draugijai nukentėjusiems nuo karo šelpiti, Draugijai gydymo ir maitinimo nukentėjusių nuo karo ir Draugijai iš Prūsų lietuvių nelaisvius globėti.

Klapykitės! — lietuviams didelis pavojus graso. Taip, ištisų taip... Ir tas pavojus ne senas, bet visai naujutėlis. Apie tą pavojų rašo "Vilties" No. 14 tulas p. Br., matyt, geras šovinistas. Perskaitykit, gerbiemieji, jo straipsnelį "Naujas pavojus" ir pasigerėkite to lietuvių šovinisto — dideliu sve-

timtaučių neapkentimu. "Spauda — devintoji kaip reikia darbo atlikti, užlybė. Kur ji kokiais rubatais apsidaro, ten tos spalvų nuomonė gauna pergalę, tūvainiką. Tą faktą visi gerbiantys supranta ir stengiasi kuo daugiausiai prisėti savo laikraščiu, knygų, brošiūrų, žydas net ir maldą kalbėdabajorai — Izraeliaus suni. Todėl jie jau paglemžė ir vo rankas nemaža italų, kitais žodžiais tariant išei- kiečių, prancužų, rusų ir tautų laikraščiu.

"Mes, lietuvių, kol dar, rodos, neturim žydo daktoriaus ar leidėjo; rodė, ne vienas lietuviškas laikraštis nepakliuvo jų ranka. Tik paskutiniu laikų žydai arčiau susibrolavo mūsų "pirmieiviais" ir nūsamdė jų agentais. Taip tait skaitome laikraščiuose, kad jie pardavinėja "pirmieivių" laikraščius Kupi- kyj, Sedoj, Plungėj, Plati- liuose, o Šiauliuose net san- do nešiotojus.

"Beto, žydai peikia mus katalikiškus laikraščius ir atsispirdami perša "pirmievių" "gazietais". Faktai p- remti paimu Platelių apti- kos magazino žydę Miną Ša- firą ir jos tėvą kromininką Leibą.

"Kaip išaiškinus tokį žy- dų darbą? Viena, mūsų "pirmieivių" laikraščiai, galima sakyti, nieko nerašo apie žydų blogąją įtaką m- gyvenime. Daznai net a- rai jie gina žydų reikala- praeitį ir ne pačius žy- dų už kurio galo... Be- byloj.

"Antra, tie "pirmieiv- laikraščiai eina prieš tai- muosius amžinus žydų pr- šininkus katalikus.

"Todėl ši naują žydų d- bą, platinti "pirmieivių" laikraščius, galima laikyti pirmu jų žingsniu prieš pa- mimo į savo rankas nors vieno lietuviško laikraščio. Kas yr? Siandien jie prijau- kins žmones prieš savę kai- po laikraštinkai, rytoj ga- lės suvis pakinkyti į savo žambi. Ar ne panašiai pa- darė jie su mūsų pramonę, prekybą, vaizbą. Kai mūsų žmonės delei žydų neva ge- radarybių niekame jau ne- bedrįs vadinti jų žydais, bet žydėliais, o šie pasiims į sa- vo rankas mūsų spaudą, tu- met lengvai jie temps lietu- vių nuomonę ant savo kur- palio. Žydai gros, mes šok- sim. Gerai pavalgę nun jie Lietuvoj. Tuomet dar dau- giaus galės šeiminkauti mūsų tėvynėj, milš žmones ir dvigubai kraus dvilekius į keskas.

"Pavojus už durų — rei- kia boti."

O kaip-gi! Bet tas pavojus ne už durų, tik liguistose makaulėse lizdą susisuko. Todėl ne bota reikia, bet uo- liai, kol dar nevelu, gydy- ties.

Mes sutinkame su tuo, kad lietuviams reikia steng- ties paimti į savo rankas pramonę, prekybą ir vaizbą, bet tą galima padaryti ir be svetimtaučiams rodomos ne- apykantos. Jeigu mes esa- me apsileidę, jeigu mes mo- kame kitiems tik patarimus

duoti, bet patys negalime kaip reikia darbo atlikti, už- tat juk negalima kaltinti svetimtaučių. Žydai nekal- nuomoni gauna pergalę, tūvainiką. Tą faktą visi gerbiantys supranta ir stengiasi kuo daugiausiai prisėti savo rankas pramonę, prekybą ir vaizbą. Sakoma, kad žydai net ir maldą kalbėdabajorai — Izraeliaus suni. Todėl jie jau paglemžė ir vo rankas nemaža italų, kitais žodžiais tariant išei- kiečių, prancužų, rusų ir tautų laikraščiu.

"Mes, lietuvių, kol dar, rodos, neturim žydo daktoriaus ar leidėjo; rodė, ne vienas lietuviškas laikraštis nepakliuvo jų ranka. Tik paskutiniu laikų žydai arčiau susibrolavo mūsų "pirmieiviais" ir nūsamdė jų agentais. Taip tait skaitome laikraščiuose, kad jie pardavinėja "pirmieivių" laikraščius Kupi- kyj, Sedoj, Plungėj, Plati- liuose, o Šiauliuose net san- do nešiotojus.

"Beto, žydai peikia mus katalikiškus laikraščius ir atsispirdami perša "pirmievių" "gazietais". Faktai p- remti paimu Platelių apti- kos magazino žydę Miną Ša- firą ir jos tėvą kromininką Leibą.

"Kaip išaiškinus tokį žy- dų darbą? Viena, mūsų "pirmieivių" laikraščiai, galima sakyti, nieko nerašo apie žydų blogąją įtaką m- gyvenime. Daznai net a- rai jie gina žydų reikala- praeitį ir ne pačius žy- dų už kurio galo... Be- byloj.

"Antra, tie "pirmieiv- laikraščiai eina prieš tai- muosius amžinus žydų pr- šininkus katalikus.

"Todėl ši naują žydų d- bą, platinti "pirmieivių" laikraščius, galima laikyti pirmu jų žingsniu prieš pa- mimo į savo rankas nors vieno lietuviško laikraščio. Kas yr? Siandien jie prijau- kins žmones prieš savę kai- po laikraštinkai, rytoj ga- lės suvis pakinkyti į savo žambi. Ar ne panašiai pa- darė jie su mūsų pramonę, prekybą, vaizbą. Kai mūsų žmonės delei žydų neva ge- radarybių niekame jau ne- bedrįs vadinti jų žydais, bet žydėliais, o šie pasiims į sa- vo rankas mūsų spaudą, tu- met lengvai jie temps lietu- vių nuomonę ant savo kur- palio. Žydai gros, mes šok- sim. Gerai pavalgę nun jie Lietuvoj. Tuomet dar dau- giaus galės šeiminkauti mūsų tėvynėj, milš žmones ir dvigubai kraus dvilekius į keskas.

"Pavojus už durų — rei- kia boti."

O kaip-gi! Bet tas pavojus ne už durų, tik liguistose makaulėse lizdą susisuko. Todėl ne bota reikia, bet uo- liai, kol dar nevelu, gydy- ties.

Mes sutinkame su tuo, kad lietuviams reikia steng- ties paimti į savo rankas pramonę, prekybą ir vaizbą, bet tą galima padaryti ir be svetimtaučiams rodomos ne- apykantos. Jeigu mes esa- me apsileidę, jeigu mes mo- kame kitiems tik patarimus

tojančiose tautose kosmopo- litizmas nyksta. Tautiško- ji samonė atgyja ir tų tau- tų, kurios tik-ką atgijo ir skuba prie civilizacijos. Liudna, kad lietuviams tin- ka tas, kas kitų atgyventa. Dalis lietuvių traukia ki- tiems atsibodusią giesmę ir atsisako nuo vienybės dirbti tautos labui. Tuli skeptiš- kai žiuri į Lietuvos ateitį. Tuli drįsta pranašauti, kad lietuvių, kaip neskaitlinga tauta, ar šiaip ar taip iš- nyks, vadinasi, mums nėra lemta ilgai vaidinti rolę tarpe kitų tautų. Kas la- biau įstabu, kad tokie žmo- nės ne tik į tai tiki, bet pri- taria ir linki, mat, lietuvių, sulgy jų išrokavimo, sutape su kulturingu kaimynu pa- tys taptų tokiais.

Aišku, kad neturi pamato tokie spėliojimai, tokios teo- rijos; matyti, kad tokiems žmonėms truksta mažiausio supratimo apie Lietuvos praeitį ir dabartinį jos sto- vį. Nėra reikalo ginčyties, pakaks perstatyti šiekį tokį paveikslą iš Lietuvos jaunos kultūros, kuri visu impetu įsišibavus pradeda lytėti kiekvieną jos kampelį.

Pažinkime mes Lietuvą... Pirmiausia skriekime minti- mis už Atlantiko vandenyn- o ir prigimtą lopšį — į Lie- tuvos gamtą. Ko ten truk- sta: mėlyni miškai lyg koks dažas dunkso šiaip dangaus skliauto, platūs lygūs dirvo- nai ir lankos išrėžytos upė- mis ir mėltais. Kiek no- zios Lietuvos gamtoje, to nei gabiausia plunksna nei- saikuotų.

Ačiu gamtos ypatybėms, ten ir žmonės linksmūs, ga- būs, kantrūs, energingi. Tik, dėja, toji energija, tieji lie- tuvio gabumai ilgus amžius tunojo po šiaudiniu stogu ir dėl neprielankių aplinkybių rudiojo, neturėdami progos kunyties gyveniman. Visai neseniai lietuvių kaimiečio grįčioje buvo daug šeimyn- os iš keturkojų kategori- jos: pusė grįčios buvo jų nuosavybė; ukininko šei- myna saldžiai ilsėjosi po dienos sunkių darbų prie drėgnų sienų, pro kurias ga- ravo šalta žiemos atmosfer- a, tik retkarčiais maži gy- vulėliai ingimtu savo nesi- valdymu užtraukdavo savo- tišką melodiją, pajvairinda- mi nakties tylumą.

Neseniai tas buvo, bet šiandien toli jau pažengta. Jau lietuvių kaimiečio grį- čia apsisalė nuo neprausta- burnių, užsilygino tos duo- bės, kur buvo supilamos bul- vės; žodžiu, didelė permai- na įvyko ukininko tvarkoje. Kas išstumė tą skurdą iš so- diečio gyvenimo? Gal mūsų kaimynai: rusas? lenkas? ar žydai? Nei tas, nei ki- tas, nei pastaras. Rusas savo despotiška ranka slėgė mūsų tėvukus, bruko jiems rugščią rusicizmo idėją, be malonės raizė Lietuvos ku- ną ir siulė jam savotišką ru- bą; lenkas mokėjo vien sa- vo "panaberiją" apreikšti prieš "kamą" lietuvių; žydai prisu- kęs maišan butelių degtinės išplatino tuos nuodus po Lietuvą.

Pasirodo, kad mūsų kai- mynai mumis nesirupino, bet daugiau skriaudė, plėš- dami, visa kas mūsų. Ištisų, išrodė, kad lietuvis tuomet tik įrankis tebuvo, kuriuomi svetimtautis galėjo naudo- ties. Tik pasilikti tokiais amžinai nebuvo lemta. De- šimts metų atgal sumažėjo žiemis vėjas pusti bent ma- žesniame laipsnyje. Per Lie- tuvos padangę ėmė skristi laimės šešėliai, apreiksdami jai šviesesnę ateitį. Tuo me- tu visos visuomenės gyve- nime įvyko svarbi epocha — mums leista turėti pri- gimtojų kalboj raštas! Dabar pasitaikė proga parodyti gyvybę ir lietuvių tauta, ki- tų stumiama prie kapo, pra- dėjo garsinties pasauliui. Tik prigimtojų kalboj balsas, skelbiamas spaudoje, pasie- kė lietuvių sielą, sujudino gyvybę. Tą balsą, kuris ra- gino rūpintis savimi — lie- tuvis greit suprato. Reikia stebėtis, kad per tokį trump- pą laiką pasirodė žymūs vai- siai. Ukininkai subruzdavo skirstyties į viensėdijas, tvarkyti ukį; pradėjo trupė- ti šiaudiniai stogai ir suži- bo baltai ar raudonai. Eko- nomijos srityje lietuvių taip-pat suspėjo šiek-tiek subręsti: tulos ekonominės rūšies draugijos, pastatytos ant tvirtų pamatų, nusisto- vėjo ir atsakančiai patar- nauja žmonėms, kaip va, "Vilijos" bendrovė Vilniuje, kurios pagamintus įrankius jau pažįsta lietuviai. Lietuviai neignoruoja as pas svetimtaučius yra gera, tobula, pilnai tą pasisavin- dami tik pritaiko prie viet- nių sąlygų.

Visose srityse lietuvių su- bruzdo darbuoties ir nesto- vės ant vietos, ačiu saviems žmonėms, kurie pasiaukavę darbuojasi nusimanančioj srityj.

Negali praslysti pro akis tas faktas, kad tie Lietuvos pakraščiai, kurie liko nuo- šalyje nuo viso judėjimo, dar ir šiandien morksio skurde. Juos po šiai dienai laiko savo globoje kaimynai. Pavesti juos likimui būtų nesuvispratinimas, užtai kiek- vieno susipratęs lietuvių pareiga turi būti lysti į tuos žmones nešant jiems šviesos kibirkštį. Tai nėra lengva atlikti. Išivyraęs nuožmus kaimynas, įėjęs ligi pusei, jokių budu nenori paleisti savo auką, bet ir sugumu- liuoti neįstengia. Mums tu- ri skaudėti, kada matom, kad nevisas dar mūsų kunas paliuosuotas. Užtai lietu- vis veikėjas drįsta šiandien užsistoti už skriaudžiamus savo brolius, bet neretai ir pats nukentia. "Kulturin- gas" kaimynas dažnai ir kumštį panaudoja, kad iš- laikyti amžiais ingyventas pozicijas. Sekti savo kai- myno pavyzdį — vartoti tą patį įrankį — mums netin- ka, mes jo lenkiamės. Jeigu mus nuskriaudžia, apsi- skundžiame prieš kulturiš- ką pasaulį, vildami užuo- jautos. Dažnai griaudus balsas suskambėjęs randa užuojautą ir skriaudėjas tu- ri nurausti iš gėdos. Keista,

kad šiandien iš mūsų pačių tarpo randasi tokių, kurie neturi aktyviško dalyvavimo tautos darbe, smerkia lygiai visa kas naudinga ar ne. Mes pasmerkime tą nematytą įrankį, jeigu jis būtų vartojamas pakėlimui tautos garbės, bet ne pačią idėją.

Kur logika, kad tautišku mas auga iš tamsumo? Ar gi ne tos tautos viešpatauja, ar ne tų tautų klasti kultūra, kurios turėjo ištikimus sunus? Tuli iš musiškių pasišovę dirbti visos žmonijos labui. Žinoma, labai praklinus norai, tik dirbti žmonijai, tai dar nereikia, kad mes turime galvatrukčiais skubėti paskui tuos žmones, kurie toli išėjo į priešakį, kad išsinerus iš savo kailio ir apsikaisius kitų surinktomis plunksnomis intupti į svetimą lizdą. Tai yra nepadoru ir negarbinga.

Sunerti rankas ir snausti dar mums anksti. Anglas, vokiečiai, francuzas patys sau sudėjo pamatus, nesudėjęs ir mums svetimi, nes tūli amžiai mums davė patirtį. Musų pačių priedermė yra rupinties savimi, nes priešingai mes vaidinsime rolę kaip tik to amžino žydo. Dar musų liaudis sveika kūnu, tvirta dvasia, tik reikalinga vadovų, kurių vietą gali užimti kaip tik tie, kurie kilę iš jos tarpo. Užtai, kas tik jaučiasi galįs atlikti tą pareigą, lai sąžiningai išsilaikytų, kad būtų pavyzdys, kurios viltis remiasi ant tokių, nebrauktų per veidą ir nepavarytų šalin. Ištikimų sunų, o ne parazitų laukia tėvynė iš tų kuriuos šildė ir maitino ant savo krutinės.

Butų, antgalo, žingeidų, kiek žmonija laimėtų išnykus vienai tautai, sakysime, lietuvių? Gal nieko. Juk prusai išnyko, neliko nei pėdsako, juos nutrynė nuo žemės paviršiaus priešas, svetima tauta. Tai nenuostabu. Bet, jeigu tautą žada laidoti savieji, tai negražu. Kam amžių mokslo vyrams, žingeidaujantiems pažinti tos tautos egzistavimą, palikti galvosukį; jie neįspės, kiek teisingi tie susidėję mytai, buk toji tauta turėjo stiprius, augalotus, kieto sprando vyrus, kurie ištikimai mylėjo savo tėvynę. Šiurpulis sukrato tokią mintį turint prieš akis. Tečiau viskas priklauso nuo musų. Jeigu mums nepritrūks žmoniškos ambicijos, kuri neleis paminti tai, kas mums prigimta, jeigu mes tikrai suprasime teisę, kuri leidžia ir mums lygiai su visa žmonija keliauti ateities sritin prie savito išsi-tobulinimo ir nešti savo krautį į pasaulinį rumą — mes būtina gyvuosime.

Šlėkta.

LIETUVOS KLAUSIME.

Rusų dienraštis "Rieč" praneša, kad Valst. Dumos lietuvių atstovui M. Yčui Maskvoje sumanius laikyti paskaitą temoje, "Lietu-

viai tikisi iš Rusijos po šiai kare, policija uždarė paskaitą. Abelnai, rusų laikraščiai labai daug ir šiltai kalba apie Lenkijos klausimą, gi apie Lietuvą nieko neprasitaria, net į lietuvių vylinąsi ką nors susilaukti — nieko neatsako. Matyt, kad Rusija moka skaityties tik su tokia tauta, kuri galutinai priaugus prie savarankumo ir vienybės. Gi šioje karėje Lietuva labai daug aukoja: jinai lydi stipriausius savo vaikus į žūtį, jinai kenčia didžiausią karės sunkenybę ant savo kūno. Ten viskas nunaikinta, išspausa gyvybė. Nema-lonu yra aukotis, kada neturi vilties ką nors iš to pelnyt, tuo liudniau būtų mums lietuviams veltui kentėti.

Šlėkta.

Brooklyno Chronika.

Panedėlio, 12 d. balandžio vakare kampinėje svetainėje, kun. N. Petkaus valdomos moksiainės bute, atsibuvo keleto narių naujai tveriamosios "Lietuviškos Draugiškos Pagalbos Draugijos" (Lithuanian Friendly Aid Society, Inc.) narių ir nena-rių — draugų sueiga. Susirinkimas buvo privatiškas.

Kun. J. Švagždžiui — draugijos prezidentui neesant, susirinkimą atvėrė draugijos išdinininkas J. K. Miliauskas. Atverdamas sueigą p. Miliauskas pabriežė, kad jokių prakalbų nebusia, tikslai draugijos tikslo paaikškinimas ir paprašė draugijos sekretorių K. Pilėną paaikškinti draugijos tikslą.

P-as K. Pilėnas trumpai pabriežė, kad draugijos tikslas busią sekantis: platinimas naudingų raštų, rengimas paskaitų, žodžių skiepinai žmonėse doros principus, arba kaip tulas prakilinus lietuvis išsireiš-kė, "platinti socialės etikos principus". Ragino žmones mažiau kovoti, griauti, kaip dirbti ir statyti. Susirinku-sieji klausėsi kalbėtojo su didele atida.

Pasklido gandas, kad musų garsusis kompozitorius, p. M. Petrauskas, indainavęs daug naujų ir senų lietuviš-ku dainų Columbia Phonograph Co. rekordams, kas padarė čia ant lietuvių gana gerą įspūdį. Tie, kurie turi fonografus, su kuriais teko kalbėti, su ne kantrybe laukia tų naujų p. Petrausko indainuotų dainų rekordų.

Ir ištikro būtų laikas, kad kartą ir tarp lietuvių dailės-nės, negu kaip ikišiolei, rūšies lietuviškų dainų rekordų atsirastų. Naujieji lietuviški rekordai, ačiu savo nelygumui balsų, prade-da jau jų savininkams nusi-bosti.

Muzikališkų instrumentų vertelgos — ne tik tai lietu-čiai, bet ir svetimtaučiai —

laukia naujųjų lietuviškų rekordų išleidimo; gerai žino, kad kas-ne-kas, bet p. Petrausko dainos duos pusėtiną pelną.

P-as J. Girdes išrado naują žaislą. Žaislas — pavy-dale žmogaus, pritaistas prie grafofono, torieliniui pradėjus rekordą sukti, pradeda trepsėti ir šoka vi-sokius šokus pagal muzikos tempą. Vienas žydelis siu-linės p. Girdžiui už tą "vel-niuką" \$1,000.

Girdėjau, kad kun. Kemė-šis organizuoja naują bendrovę — kovai su liberalizmu, ir socializmu. Bendro-vės centras busiąs Bos-tonas. Centro organą — kovai su liberalizmu, socia-lizmu ir modernizmu — re-daguosiąs patsai kun. Kemė-šis.

Philadelphijoj ta bendro-vė ketinanti įsteigti propa-gandos biurą, kuris veik-siąs išimtinai rytinėse Ame-rikos valstijose.

Kam toki kova reikalin-ga? Kristus kunigų kovo-ti nemokino, bet liepė mylėt artimą kaip pats save, o vienok ypač tarp lietuvių kunigų vargiai ką kitą išgir-si, kaip tik apie kovą. Pa-gal veikimą ir reakciją!

Reporter.

IS SUVALKIJOS.

(Užbaiga).

žiavo prisikrovę vežimus ra-kanų ir susisodinę vaikus, kiti nešė vaikus ant pečių; visi bėgo griudami, brido po purvyną lig kelių. Visas pur-vinas, šlapias bridau vieške-liu ir aš kartu su tais nelai-mingais žmonėmis. Vėl man metėsi į akis stuikinin-kas, vežantis pora arklių iš miesto žydų "inteligentią". Žmogus sėdėjo prieky rim-tas, lyg tai nuliudęs; aš jį pažinau: tai buvo nuo pat Naumiesčio ukininkas, ir savo gyvenimą palikęs pa-čioje ugnyje, vežė kokią tai "žydų inteligentią". Jam labai rūpėjo kur dings žmo-na su vaikais, ar išliks jo pastogė nuo granatų... Gaila man pasidarė suvalkiečių, ir buvo pikta, kad mus čia tie "ponai" vis už nosies te-bevadžioja. Bet reikėjo dau-giau domos paisyti karo įspudžių. Einu toliaus. Pa-kelyj visur puolė į akis pir-mą kartą praužusios karo audros pėdsakai: visur bu-vo tuščia, laukai išminti, iš-knaisioti, kur ne kur kiurk-sojo sudegintas gyvenimas, išlaužytos tvoros. Pakelyje kaimiečiai išblyškę, nusi-gandę žiūrėjo į bėgančius ir kartais klausė ko nors, kiti dejavo, kad nėra kur bėgti, nes teks mirti badu palikus paskutinį maistą.

Ejau tolyn ir visur teko susidurti su tais liudnais vaizdais. Neišpasakytai man darėsi gailu ir sunku žiūrėti į tuos taip nuvargin-tus žmones. Labai daug ken-čia musų kraštas... Nesino-

likėti, kad išvijus iš čia visčius liks tik apgailėtini liai. Juoba spaudė šir-klad čia tokia turtinga ša-l; kur nepažvelgi, tokia uinkų tvarka, visur ma-ti kultūros skonis; pasta-ti puikus namai, aplinkui švelniai, visur švaru, dailu — kaip baisu pamatyti, kad čia liks taip-pat sunai-kt tušti laukai, kaip ir ki-tr. Slėgiamas tokių baisių mūry, nuvargęs let ne let vktamas kojas artinausi-pie miestelio N... Buvo va-krus ir maniau čia nakvoti, ns kojos atsisakė toliaus nši. Ties musų paliktu nesteliu griovė armotos ir vaaruose švietė visur gais-ra. Keleiviai atsigriždami žirėjo atgal ir stengėsi spiti kokioj vietoj gaisrai ir kuo namai dega. Bet gais-ry buvo taip daug, jog ne-gaila buvo nužiūrėti, nes dūnai susivienijo į vieną tansų debesį...

Atksti rytą išėjau į mies-telį pasiteirautų ar toli vo-kečiai. Miestelis buvo pil-nas kareivių, nė prasimuš-ti negalima. Ant švento-riaus, kuriam virė pusry-čius, stovėjo arkliai, vaikš-čiojo ir gulėjo kareiviai, gal kiti nakvojo net bažnyčioje, bet aš nepasiteresavau ir nelindau. Sužinojau, kad Naumiestyje sudegė geres-nė dalis miesto, kad sugriau-ti tai, taip-pat sužinojęs, ka buvo užmušti keli luo-si onės ir dar pasiteira-vaikliai toliau (Gimn-azijon).

toje ir čia buvo nusiminę, vie ir bėgo jau iš miesto, kai kurie dragesni dar lau-ke aujų žygių ir buvo pasi-remę bėgti. Apleidžiau miestelį ir artinausi prie se-nelio Nemuno. Kelyje vėl teko susidurti su vakarykš-čiais reginiais ir dar dides-nės minios pabėgėlių artino-si prie Nemuno. Nemunas, rodos, visiems buvo globė-jas ir kiekvienas šnabzdėjo — "į Užnemunę, į Užnemu-nę". Moterėlės bėgo polda-mos ir prašė Dievą, kad tik laimingai persikėlus į Užne-munę, kad tik greičiaus iš Suvalkijos. Ejau ir aš į Už-nemunę iš Suvalkijos. Man rodėsi, kad senelis Nemunas sujūdęs, rustus, banguoja prisirėngęs ginti nuo karo audros, nuo mirties lietu-vius iš Suvalkijos, bet apsi-riklau: senelis Nemunas bu-vo ramus.

Įbuvo miglotas rytas ir Nemuno puikus krantai iš-rodė it palmėmis apsodinti, jis gi platus galingas tykliai tylčiai siubavo ir nuo vieno krašto per miglas nesimatė kit-o; tada jis buvo ištikro panašus į plačią jūrą, kuri skiria Suvalkiją nuo Užne-munės ir ištikro rodėsi, kad vokiečiai neišdris kišti no-sie s į Užnemunę. Ant kran-to didžiausia žmonių minia neramiai žiūrėjo į miglotą Nemuną ir laukė kol pasiro-dys ruku apsiaustas laivelis. La iveliui prisiartinus kila barmys, riksmas, ginčai kas turi sėsti ir po kiek laiko ap-rinasta, o laivelis pilnutėlis pradeda skęsti rukuose su "laimingais" į Užnemunę. Li kusieji ga ant kranto vėl

neramiai žiūrėdami laukė, o čia kaip tyčia — "dėl tokios minios" tik du maži laive-liai. Ant kranto likusiems beveik kas minutė atneša vis naujų žinių. Klausau. Štai išblyškus moteriškė, tos at-gaudama dvasią, pasakoja, kad į netolimą miestelį M. atėję jau vokiečiai ir ką tik sugriebdami visa plėšia, ne-ša, sušaudę, motiną su kudi-kiais už nepaklusnumą. Ki-tas žmogus vėl pasakoja, kad kaime L. vokiečiai nušo-vę kunigą ir pridirbė visokių jeibių. Artinasi ir greit bus čia. Artinasi laivelis — vėl klyksmas, verksmas, tik ne-muštynės, kol vėl pilnas nu-ėjo į Užnemunę. Galų-gale persikėliau ir aš per Namu-ną. Einu toliaus žiūrėti kas dedasi.

Štai dvaras A. Na, manau, reikia užėti pasikalbėti, ar negausiu ko nors užkasti. Paprašiau. Ponas "lenkas", kokie ponai beveik visur Lietuvoje, su savo "co" pra-deda lenkiškai, paaikškina, kad pas jį galima gauti sviesto po 45 kap. svarą ir kitko. Pamanęs, kad man bus ilga dainuška perkant sviestą po 45 kap. ir atsisa-kęs užkasti išėjau. Paėjęs už dvaro, užėjau pas kume-tį ir paprašiau duonos gaba-lo su pienu; užkandęs padė-kojau už pieną ir išėmęs 20 kap. padėjau ant stalo. Mo-terėlė pamastė ir verkdama pradėjo prašyti, kad aš pa-imčiau savo pinigų: — gal ir mums taip atsieis bėgti viską palikus, ir gerai, kad kas duos duonos kąsnį, o da-bar imti pinigų!... Ilgai prašomas verkiančios kume-tės, išpildžiau jos prašymą ir paėmęs pinigų padėkojęs traukiau tolyn.

Einant per kaimus man plaukai šiaušėsi ant galvos. Kaip aš apsirikau... Aš ma-niau, kad Užnemunė visai mažai nukentėjo nuo karo, o čia pasirodė kitaip. Man keliaujant per kaimus, ne-kalbant apie mėsą, duoną, negalėjau gauti net vandens atsigeriti. Mat, sugrįžęs iš Prusų abazas kaip užėjo tai iššlavė viską iš kaimų. Pa-klausus, kam gi jie viską ati-duoda kareiviams, kad pas-kui patiems tenka badauti, su ašaromis pradeda kai-miečiai aiškinti: — "Ateina kareivis, let ne let paeina-miršta badu — ir prašo duo-nos. Na, kaip gi jam neduo-si, girdi, pats nevalgai, o jiems atiduodi; reikia gi žmogų gelbėti nuo bado".

Be to, kauniškiai kiti taip-pat bėgo viską palikę, ypač panemuniečiai, nes be to, kad čia buvo puikiausiai gir-dėti, kaip apie Seredžių griovė armotos ir iš ten bė-gantieji pripasakojo visokių baisenybių. Dar buvo išli-pyti paliepipimai iš Kauno ra-gono gyventojams pasi-traukti, kiti gi baikštesni bėgo, o sugrįžę, žinoma, rā-do tik keturias sienas, o kiti ir tų nerado. Einant nuo Nemuno visur sutiksi tuos pačius liudnus reginius, vi-sur ašaros, dejavimai... be-veik kaip ir Suvalkijoje, gal tik tuo skiriasi, kad Suval-kioj visur matai apdegin-

tus namus, išlaužytas tvo-ras, o čia namai buvo sveiki, tik juose ištuštėjo.

Negaliu neatkreipti do-mos į šį atsitikimą. Užėinu pas vieną ukininką ir pra-šau duonos vaikišcias pa-žiūrėjo pilnomis ašarų aki-mis ir tarė: "Duonos, ponu-ti, ir mes neturim, kol turė-jom miltų kepėm kasdien ir atidavėm kareiviams, dabar pristigom" — ir pradėjo verkšlenti, Dieve, Dieve, ar tikėjom, kad to sulauksim". Aš jį ėmiau raminti sakyda-mas, kad pas jus vokiečiai neateis, o jei ir ateitų, tai neverta bijoti. Jis vėl verk-šlendamas pasakojo — "Ne-ateis, neateis... bet kas iš to... pas mus nieko neliko, badu reiks mirti; ateina žie-ma, kur dingsim..." Man taip pasidarė jo gaila, kad aša-ros akyse pasirodė. Išėmiau paskutinį pusrublį ir, atida-vęs berniukui, kiutinau to-liau...

Po trijų dienų sėdėjau traukinyje alkanas, nuvar-gęs ir kiek laiko nemiego-jęs. Mintys mainėsi, tai ro-dėsi akyse Nemunas su bė-gančiais iš Suvalkijos, tai rodos vaikas verkšlendamas žiūrėjo į mane, lyg norėda-mas kokios tai pagalbos. Stovėjo akyse sugriauti miesteliai, verkiančios mo-tinos, spaudžiančios prie krutinės mirstančius kudi-kius.

Atminiau sugriautą mies-telį Širvintą... man rodėsi, kad aš sapnavau, bet ne, tai buvo tikra.

Iėjau į miestelį sąulei lei-džiantis, kuri, atsiverkin-dama Širvintą, apibėrė auk-so spinduliais griuvėsius... Aš vaikščiojau po miestelį ir maniau, kokios spėkos sugriovė tuos murus... Pir-ma malonu buvo pavaikšči-o-ti po miestelį, o dabar visai kitoks reginys. Namai su-griauti iki pat žemės, gele-žiniai bolikai sulankstyti vo-liojasi ant gatvių, kokia jė-ga juos sulankstė? Man be-vaikščiojant, pradėjo temti, ir sloginanti tyła viešpatavo mieste, tik išreto kniaukė-katės, bėgiojo gatvėmis šu-nes, neradami savo šeim-i-ninko. Pasidarė baugu... miestelyje nebuvo nė vieno vienintėlio žmogaus. Regiu, štai kirkė apdaužyta. Žiu-riu vidun: viskas sumuš-tas, kryžiai išmėtyti, sienos kulų apdaužytos. Man pa-sidarė koku ir leidžiausi bėgti iš miestelio. Išreto švilpė rudens vėjas...

Traukinys neša mane to-lyn nuo Lietuvos. Sudie, Su-die, mano numylėta Lietu-va... Po valandikės konduk-toris paklausė:

"— Bilietas yra"? Aš ne-turėjau bilieto ir nė kapei-kos kišenų.

O traukinys šnypsdamas vis nešė tolyn.

St. Jokubėlis.
(“Viltis”).

Mes bile dieną tikimės iš-girsti, kad vagis susistabdė policistą ir apiplėšė. — "T."

Ivairios pastabos.

"Darb. Balse" tilpo J. Žukausko korespondencija apie Lawrence (Mass.) lietuvius. Ten buvo pasakyta, kad tamsiausi lietuviai, abiejų lyčių skaito "Keleivį", "Laisvę", "Šakę", "Vien. Lietuvinkų" paskutiniame num. tą pažymėjo ir užklauso: "ar tamsesni žmonės dėlto tuos laikraščius skaito, kad jie tamsūs, ar jie dėlto ir yra tamsūs, kad tuos laikraščius skaito?"

Aš, kaip šio toks patyres žmogelis, žinau netik Lawrence'ą skersai ir išilgai, bet ir kitas dar Rytų bei Vakarų lietuvių kolonijas, pasakysiu, jog antroji "V. L." žodžių dalis yra teisingiausia.

"Laisvė 28 num. rašo: "Juk tas (Širvydas. T. T.) nachalas, taip "atsižymėjęs" su TMD. knygomis (jau mes apie tai žinom 4 metai atgal. T. T.), irgi lenda į doros mokytojus ir purkščia pasiutimo seilėmis (mano pabrūkta, kad p. Rimka ir K. V. matytų, nes jie mato, kas "V. L." rašoma, o kitur ne. T. T.)."

Jeigu jau "Laisvė" taip dažnai tokius "gražius" dalykus moka rašinėti, tai kodėl niekad nėra pranešama, jog dabartinieji "Laisvės" leidėjai ir vedėjai irgi gan "gražiai" yra "atsižymėję" būtent vienas, kuris mokėsi Veiverių Seminarijoje, nakčia išplėšė seminarijos kasą (kad galėtų su didesniu būriu mergų gerti ir išdykauoti) ir dėl to priežasties buvo nuplaktas, kaip panašiai Kiaulėnas Wilmingtone, Del., ir nuogas dargi nuvežtas pas tėvus Dzukijon. Taisai pats asmuo dėl "pakutos" mėgino net stoti Seinų kuniginės Seminarijoje, bet kaip jau gavęs "vilko bilietą", tapo neprileistas. Niekur Lietuvoje negavęs vietos, atsibaladojo Amerikon. — Kitas — nakčia su išdykusių bernų gauja Griškabudžio klebono žalius rūgius, kačik pradedančius varpasžiedus leisti, nukirto.

Už paduotus čia "atsižymėjimus" aš pilnai atsakau. Prašyčiau dar kitų laikraščių pakartoti.

Panamos paroda "Kel." (12 num.) pavadino "darbininkų parodo" ir dar pasakė, kad "kievienam darbininkui verta pamatyti užmokant įžangos parodon 50c. ir nakvynės — viešbučio nuo 5 dol. arba 10 dol. ir daugiau į dieną".

Reiškia, pagal tą "laikraštį", jog darbininkai, kaip mūsų "draugai" supranta, yra kapitalistai.

"Nė velnias, nė gegutė".

Visų lietuviškų vagonų, plėšikų ir galvažudžių globėjais yra Mikeliai, Vabalai, Dzeibiesai ir kiti tos rūšies "esdekai". (Pamėgdžiota. Žiur. "L—vė" num 28, 3 p.)

"Atgijusi" Tarka pradėjo savo skiltyse vien tik bubnyti, jog ją pirmiausia numarines redaktorius, o dabar, dėl jo "nemokėjimo rašyti", "Tarka" turi susivėlinėti ir per 3 mėnesius vieną kartą teiseiti ir dar plonytėplonytėlė.

Kaip sviet's svietu yra tokių "argumentų" ir sulyginimų negirdėjau.

Vargšė ta "Tarka", niekur jai ramybės, pasisekimo, nei sąjauosmo nėra...

Juokdariai šventakupriai, garsiausi vyrai, kur jūs pasidėjote, argi jūs nemokate jau geriaus ir ypačiai teisingiaus pasijuokti?

Triksų Triksas.

Socijalistai rėkia: "nerodykime jiems (taut. J. A.) užsitikėjimo nei už sudilusi centą. Ginkime savo (supuvusę. J. A.) garbę visur ir visuomet. Kad jau kova — tai kova!"

"Mes visi turime prieštautininkus..." ("Laisvė" 28 num.).

Taigi meilutis skaitytojau, darbininke ir "buržuju", kaip tau patinka socijalistų motto? Kaip tu manai, kur eini? Ar dar vis nori, kad butum tamsumoje, nežinėje; norėtum dar vis kumščiūtiotis, peštis? Pasakyk!

Aš pasakysiu, kad mūsų tautininkų idealu yra meilė, brolybė, apšvieta. Mes visai negeidžiame to, ką viršų socijalistai pasakė. Mes evoliucijos keliu einame pažangon.

Taigi, kur nori prisiglausiti? Dar kartą klausiu — atsakyk.

Juodasis Angelas.

AUKOS L. G. ir A. F.

Lietuvos Autonomijos skyrius. Lakštas XII: Philadelphia, Pa., per R. Karužą surinkta M. Petrausko koncerte, gruodžio 31 d., 1914 4.67 Buvo Lakšte XI 272.30 Viso yra Fonde 276.97 Viso per abi fondo dalis inplaukė \$3,183.82

BROOKLYNO AUKOS.

Parduota ženklelių iš knigos No 129 per L. G. K. sekančios ypatoms: M. Bulka 25c.; po 10c. — V. Daukšys, W. Melesius, M. Samulionienė, J. Jankaitis; po 5c. — L. Rašlanas, M. Juškevičiūtė ir A. Krikštinaitis. Viso 80c.

Per I. Stanevičių parduota iš kn. No. 127: po 25c. — B. Juozapavičius, I. Markevičius; po 20c. — A. B., po 10c. — P. Lauraitis, O. Jermala. Viso 90c. Viso labo iš abiejų knin. \$1.70 A. V. aukavo 25 Sykiu pasidaro \$1.95 L.G. ir A.F. viet. kom. fin. sek. L. G. Kaziūnas.

Lietuvos Gelbėjimo skyrius. Lakštas X.

Ceder Rapids, Ia., per K. Žiogą: Šv. Kazimiero Karalaicio Dėtė—\$10. Aukavo šios draugijos nariai: P. Zabrauskas—\$5. G. Tamošaitis—\$3. K. Žiogas, I. Brazauskas, M. Mikėnas, A. Šivickas, I. Vaišvilas—po \$2. K. Beleckis, I. Brazdžionis, I. Petriula — po \$1. K. Lideikis, K. Ruzas, K. Brazdžionis, V. Pakulinskas — po 50c. Šiaip nuo Lietuvių surinkta: P. Žiogas—\$5. Z. Kairis — \$2. R. Geležiniukė — \$1.50. V. Norbutas, K. Lukoševičiūtė, B. Doskos, P. Bas, A. Janišiūtė, A. Alekna, J. skna, V. Neverauskas, S. Vaidis — po \$1. V. Burba, J. Jūa, O. Šiubaičiūtė, M. Šileikiūtė, B. Buškauskas, A. Navickas, Baltrušaitis, J. Baltrukon, F. Stankaitis, M. Skorka, A. Airis, A. Gudžius, A. Zaloga, J. Ranskunas, A. Lavišauskas, A. Eišėnas, O. Katkavičiūtė — 50c. O. Kaminskienė, J. Kubilskas, A. Stakis — po 25c. Viso \$2.75 Wilkes Barre, Pa., pas J. Vaisnį užgavėnių vakarėlyje per Elz. Račiūnienę: A. T. Račnas, Elz. Račiūnienė, A. Staskečius, Jur. Vaisnis, J. Bernetskis — po \$1. J. Stulgaitis — 67c. Juoz. Vaisnis, J. Stulgaitienė, Živatkauskas, J. Živatkauskienė, A. Baltuška, Elz. Baltuškie, J. Gylis, Elz. Gylienė — po 50c. Viso 9.67 J. Stulgaitis, Wilkes Barre, Pa., per P. Mikolainį užgavėnių vakarėlyje: Mat. Shanders, Newark, N. J., per Pkš. už Mikolainio knin gas 1.10 Central Brooklyn, N. Y., per J. Laučiškį išparduota kn. (šrv.): J. Šlikas—\$1. S. Šniškevičius—50c. M. Remeikis — 30c. J. Ročius, A. Genys, S. Tuba, Roz. Milleriūtė, S. Tkevičius, M. Kuliava, K. Bagdas, P. Štītis — po 25c. P. Gelvainiūtė, J. Liuga — po 15c. M. Juozapavičiūtė, A. Dapšis — po 10c. J. Sirutis, J. Kriaučiūnas, M. Sipaila, P. Norkus — po 5c. Viso 4.50 Valerija A. Varžinskis, Matapan-Boston, Mass., už Mikolainio kningas 1.10 Viso per savaitę 80.22 Buvo Lakšte IX \$2,906.85 Viso fonde inplaukė \$2,987.07

Lietuvos Autonomijos skyrius. Lakštas XIII: Valerija A. Varžinskis, Matapan-Boston, Mass. 1.00 Buvo Lakšte XII 77.97 Viso yra fonde 77.97 Viso per abi fondo dalis buvo inplaukė \$ 65.04 J. O. Širvydas, L. G. ir A. F. fin. sek.

BROOKLYNIEČIŲ AUKOS.

Vasario 16 d. atsiųso prakalbos Tautiškam Name, kurias surengė Vietinis L. G. ir A. F. Komitetas. L. G. Fondui aukavo šios ypatos: po \$1 — H. Šliupitė, J. O. Širvydas, A. B. Strimaitis, F. Andriūškevičia; po 50c. — M. Bučinskas, N. N., E. Daubariūtė, F. Masiulevičius, J. Klimas, P. Juozapavičius; po 25c. — O. Teleiša, K. Brazys, J. Jankauskas, J. Ginkus, Stanevičienė, Kisieliūs, J. Anamavičius, Jankauskienė, Povilaitienė, A. Stankevičia, N. M. ir A. B. Viso \$9.95 Smulkų aukų surinkta 3.56 Viso labo inplaukė \$13.51 Aut. Fondui aukavo šios ypatos: po 50c. — M. Bučinskas, N. N., J. Klimas, P. Juozapavičius; po 25c. — N. M., J. Žiugžda, H. Šliupitė, A. Stankevičia, S. Pociūnas, J. Slavickiūtė, P. Zuikis, A. Mačiulaitis, K. Vilkevičia, Kisieliūs, N. N., M. N., J. Anamavičius ir X. V. Viso \$5.05 Pridėjus L. G. sk. aukas 13.51 Viso labo surinkta į abu fondu \$18.56 L.G. ir A.F. Viet. Kom. fin. sek. L. G. Kaziūnas.

Lakštas XI:

Penna Station, Pa., SLA. 56 kp. 13.25 Braddock, Pa., SLA. 152 kp. 16.00 Erie, Pa., SLA. 216 kp. 10.00 Ad. Kisieliūs, Marshfield, Ore. 1.00 L. Šveistris, Burns, Ore. 5.00 Dayton, O., SLA. 105 kp. 16.36 Vanamie, Pa., per P. J. Žiūrį: Juoz. Franka, St. Franka, F. Gudrevičius, S. Žalnieraitis, M. Karalius — po \$1; J. Franka, J. Mačiulka, J. Karalevičius, A. Karalevičius, J. Dupkevičius, J. Stankevičius, St. Peters, F. Pe-

ters, F. Franka, P. Sinderel, P. Karskas — po 50c.; smulkų — 2.15. Viso 12.15 Scranton, Pa., lietuvių "Živilės" choro vakarienėje, per M. Kašubiūtę: P. Teleišienė, A. Nemetkevičius, A. Janušaitis, M. Kašubiūtė, J. Stanevičius, S. Milevas, Kun. Mickevičius, Th. Paukštis — po \$1; Dr. J. Šliupas, J. Juozapaitis, V. Stelmokas, S. Matulevičius, S. Vilčinskas, K. Genis, Prof. Musacus, Prof. Alv. Korn, Ray Smith, J. Kazakevičius, J. Živatkauskas, Draugas — po 50c. J. Zalieckas 25c. Viso 14.75 Viso per savaitę 89.01 Buvo Lakšte X 2,987.01 Viso buvo inplaukė Fonde 3,076.08

Vasario 24 d. tapo suligintos knigos tarpe išdinko Th. Paukščio ir fin. sekr. J. O. Širvydo. Viskas sutiko, tik pas sekretorių buvo intrauktas du sykiu aukos p. F. Kiborto iš Chicago — \$10, į Autonomijos Fondą. Todėl kningas suliginus ir \$10 ištraukus, pasilieka Autonomijos Fonde 267.97 Viso abiejose fonde dalyse \$3,344.05 J. O. Širvydas, L.G. ir A.F. fin. sek.

VIETŲ ŽINIOS.

"Gabijos" vaidinimai. Balandžio 10 d. vakare dramos ir muzikos draugija "Gabija" statė lietuvių salės scenoje istorišką dviejų veiksmų melodramą "Birutę" ir vieno veiksmo operetę "Consilium Facultatis". Orchestra, chorą ir solistus dirigavo pats gerb. kompozitorius, Mikas Petrauskas.

Pirmojo veiko "Birutės", vaidinime dalyvavo sekančios ypatos. Birutės rolę vaidino p-lė O. Žabarauskaitė. Jinai atliko savo rolę gerai, ypač gerai, išpuodingai sudainavo ariją. J. Palionis vaidino gerai Tėvuno rolę, išrodė kaip tikras Birutės tėvas, ir gerai buvo nugarinuos. V. Jankauskas (I brolis) gerai sudainavo savo dalį; jis turi malonų ir tvirtą baritoną. B. Rimkus (II brolis) irgi gerai sudainavo. Jo puikus, švelnus balsas — tenoris darė malonų išpuolį. A. Čebatorius Keistuolio rolę išrodė pilnas gyvumo, energingas, kupinas užsidegimo ir meilės prie Birutės. Jis išrodė scenoje kaip tikras Lietuvos kunigaikštis. Buvo gerai nugarinuos ir kostiumus tinkamas turėjo. J. Baniulis gerai atliko Seno Vaidilos rolę, ypač gerai sudainavo — jo nugarinavimas ir balsas buvo tinkamas senio rolei. D. Šapalis vidutiniškai atliko Zundšteino rolę, truputį buvo suklydęs, bet kaltė suflerius. Jo balsas buvo šiuurkštus ir todėl dainavimas neišėjo kaip reikia. P-as Šapalis turi gerą tenorį, bet reikia jį daugiau palavinti. P. Apšega ir M. Vasilauskas (I ir II karžygiai) gerai atliko savo roles. L. Švagždis pusėtinai gerai atliko Lizdeikos rolę. K. Pratapas (Krivės rolę) išpradžių pertyliai kalbėjo, bet paskui pasitaisė. O. Jakimavičiūtė ir M. Nivinskiūtė atliko gerai savo roles kaip vaidelytės-solistės. Taipgi gerai atliko savo roles ir kitos trys vaidelytės—

M. Kalinauskaitė, P. Gedraičiūtė ir V. Sangailienė.

Ši syki "Birutę" nusisekė gerai iš visų pusių. Kaip aktorai solistai ir nesolistai, taip ir choras gerai atliko savo užduotį. Bet už tai reikia tarti širdingą ačiū gerb. mūsų kompozitoriui Mikui Petrauskui, kuris nemažai triuso yra padėjęs solistų ir choro mokiniui. Be abejonės, kad mūsų publika, kuri matė šį syki "Birutę", apvertino p. M. Petrausko triusą.

Antrojo veikalo, "Consilium Facultatis", vaidinime dalyvavo sekančios ypatos. A. Višniauskas gerai atvaidino liguisto senio Gasparo Bulbickio rolę. Jis, žodžiu sakant, gerai vaidino ir gerai dainavo. Ateityje iš p. A. Višniausko galime drąsiai laukti gero mūsų scenai darbininko-veikėjo. A. Kalinauskaitė sergančio Bulbickio žmonos Margarietos rolę išrodė kaip reikia. Jos nudavimai buvo geri ir balsas buvo, kaip suaugusios moteriškės. Butinai reikia pagirti p-lę A. Kalinauskaitę už tai, kad ji nesidrovėjo buti scenoje sena, ko daugelis mūsų merginų nemėgsta. O. Vilimiūtė dainavo ir vaidino puikiai. Geistina butų, kad p-lė Vilimiūtė dažniau savo gražiu ir maloniu balseliu papuoštų lietuvių rengiamus vakarus. S. E. Vitaitis savo prigimtu gabumu ir apdirbtu balsu ir šį syki sužavėjo publiką. P-as Vitaitis gerai atliko inžinieriaus Zdzislovo Murickio rolę. R. Mizaras (Ladislovo Šuskio rolę) gerai vaidino ir dainavo. J. Jankauskas (Dr. Reškio rolę) buvo geras. Visas jo judėjimas, apsiėjimas ir kalba kaip tik daktaro: nieko negalima buvo nei pridėti, nei atimti. J. Dargiūtė atliko tarnaitės Joanos (komikės) rolę gerai ir dainavo gerai. J. Kerdiejus, kuris šį syki vaidino tarno Valentuko rolę, turbut yra apsigimęs komiku. Jo rolę buvo, taip sakant, prasciausė, bet jis savo gabumu užkovojo visą publiką, kuri ko-tik neplyšo iš juoko.

Juokėsi ligi ašarų. P-as Kerdiejus taipgi gerai sudainavo. Jis turi tvirtą tenorį, kurį, tiesa, dar gerokai reikia apdirbti.

Šis draugijos "Gabijos" vakaras ilgai pasiliks bostoniečių ir kitų atmintyje. Publikos buvo apie 400. Užsilaikymas buvo pusėtinai ramus.

Jeigu p. M. Petrauskas ilgiau pabus Bostone, tai "Gabijos" nariai-aktorai liks scenos žvaigždėmis, o "Gabijos" choras — geriausių lietuvių chorų Amerikoje. Be to, ir mūsų publika žymiai žengia pirmyn — kultūrinai. Valio "Gabija"! Garbė tau už surengtus vakarus.

Reporteris.

P-as M. Bučinskas iš Brooklyno, žinomas mūsų visuomenėje labdarys, praėitą savaitę viešėjo porą dienų Bostone ir buvo apsilankęs į "Ateities" redakciją.

P-as K. Pilėnas iš New Yorko, kuris praėitą savaitę buvo atvykęs į Bostoną, kaip pats mums prisipažino, padaręs su tula Naujosios Anglijos firma kontraktą ant \$3,500,000. Be to, p. Pilėnas dar turįs užsakymų ant \$15,000,000 ir tikisi į savaitę kitą padaryti kontraktus su įvairiomis Naujosios Anglijos firmomis.

Prakalbos. Balandžio 18 d. vakare pobažnytinėje salėje kalbėjo: kun. Žilinskas kun. Urbanavičia iš Montello ir kun. F. Kemešis. Kun. Žilinskas kalbėjo apie spaudą. Kun. Urbanavičia daugiausia kalbėjo apie Lie-

LIETUVIŠKA

Bučerne ir Groserne.

Visokią mėsą ir groserius užlaikau visados svežius ir geriausios rūšies. Orderrius pristatau į namus kad dir kituose mesteliuose

MOTIEJUS OVERKA.

372 Second St., Kampas F St., So. Boston, Mass.

Antanas Ašmianskas su

James Ellis Furniture Co.

DYKAI! DYKAI!

Puikus kompletas stalų peilių, šaukštų, šaukštų ir tt. su kriaunomis iš briedžio ragų, čystu sidabru papuoštų, geleštės iš geriausio plieno, perkant kainuoja \$25.00 ar daugiau, ir virtuvės kompletas iš šėsių dalykų kainuojantių \$10.00 ar daugiau. Labai parankūs. Todel pasinaudokite šią progą ir ateikite pažiūrėti mūsų milžiniško stack'o ir persitikinsit, kokią didelį pinigų, sumą mūsų žemos kainos ir maži bėgantys iškaštai, jums suėdys.

Už pinigus ar ant kredito. Atdara Panedėlio ir Subatos vakarais.

JAMES ELLIS COMPANY,

Kamp. B St. ir Broadway, So. Boston, Mass.

Kitos krautuves neturime niekur.

tuvos autonomija, o kun. Kemešis 1) apie spaudos reikalus ir 2) apie Lietuvos padėjimą ir jos reikalus. Daugiausia, kiek girdėjome iš šalies, kalbėjęs apie katalikų spaudos reikalus, kurie kun. Kemešiui labai rupi. Lietuvių katalikų spaudos reikalams bostoniečiai lietuviai sudėjo \$20. Nukentėjusių nuo karo sušelpimui surinkta šiose prakalbose \$23.43.

Šių prakalbų rengėjai bei tvarkos dabotojai skundžiasi, kad laike prakalbų neramūs elementai kėlė truksmą. Toks pasielgimas ne tik peiktinas, bet ir smerktinas. Rengėjai žadėta kitą sykį visus trukšmarius, be jokių ceremonijų, iš šalies prašalinti. Žinoma, tai vienatinis ir geriausias budas tvarkos palaikymui.

"Gabijos" aktorių būrelis su savo vadovu, p. M. Petrausku, balandžio 19 d. po pietų išvažiavo į Brightoną, kur vakarė (Roddy salėje) statė du p. Petrausko muzikos veikalu: dviejų veiksmų operetę "Adomas ir Jieva" ir vieno veiksmo operetę "Maluninkas ir Kaminkrėtis". Vaidinimų vakarą parengė dvi Brighton draugijos: šv. Jurgio ir šv. Vincento.

Sąryšio konferencija. Balandžio 18 d. Lietuvių salėje atsibuvo Bostono Lietuvių Dr. jų Sąryšio konferencija. Delegatų dalyvavo 12 nuo 8 draugijų. Apart kita ko priimta naują konstituciją.

konferencija turėjo laikyti gegužio 30 d. 2 val. po pietų Lietuvių salėje. Draugijos, kuopos, rateliai išrinkti delegatus į ateinančią konferenciją ir indukiti mandatus nuo savo draugijos.

M. M. Plepis,
B. L. D. S. sek.

Liet. Lab. Dr. jos balius. Balandžio 19 d. Lietuvių salėje buvo Lietuvių Labdarystės Draugijos penktas metinis balius. Žmonių buvo pilna salė, kurie gražiai linksminosi.

Redakcijos Atsakymai.

Mikui Stakėnui, Gardner, Mass. Tamstos straipsnį "Lietuva viduramžiuose" gavome. Širdingai ačiū. Sunaudosime prie pirms progos.

Aguonėlė, Montello, Mass. Tamstos korespondencija tilps sekančiame numeryj.

Katalikei, Norwood, Mass. Ačiū, tilps sekančiame numeryj.

Dainininkas, Nashua, N. H. Tilps sekančiam numeryj. Rašinėkite dažniau.

P. Simanavičiui, Worcester, Mass. Tamstos straipsnelio "Kas kasa kitam duobę, tai pats įpuola" negalime sunaudoti, nes jame palies-ta, rodos, vientik asmeni-niai reikalai, tai viena. Ant-ra, tame straipsnelyj paju-dinti dalykai taip neaiškiai

nušviesti, kad ir mes nesu-prantame, kaip ten ištiesų buvo su tuo tikietų pardavi-mu.

TEATRAS IR BALIUS!

Rengia šv. Juozapo Draugys-tė, West Lynn, bus Subatoj 1 d. Gegužio (May) 1915 m., pra-džia 6 val. vakare, Lietuvių Sve-tainėje, 25 Camden St., West Lynn, Mass. Kaip visiems žino-ma, jog Sv. Juozapo Draugija visuomet surengė gerus pasi-linksmimus, taigi ir šį sykį de-da visas pastangas idant užga-nėdinti visuomenę. Apart Ba-liaus "Jaunimo Ratelis" suloš vienaveiksmę komediją: "Vie-nas iš mūsų turi apsigyventi". Šis veikalas yra labai juokingas. Bus Monologų, Deklamacijų ir skrajojanti krasa. Įžanga vy-rams 35c., moterims 25c. Visus širdingai užprašo (17)

Komitetas.

Svarbus Pranešimas!

Kada siųsi pinigų į Lietu-vą, nepamiršk "Ateities" Agentūros, kurioje gausi kogeriausi patarnavimą.

Mūsų kainos pinigų siun-timo sekančios:

Rub.	Dol.
5	2.75
10	5.20
15	7.50
20	10.00
25	12.50
50	25.00
75	37.50
100	49.00

Nepamirškite sušelpiti savo genčių! Jeigu pinigų nepri-mintų, tai sugrįš atgal — pra-žuti negali.

"ATEITIES" AGENTURA,
366 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

Puikus Duonkepys

Duona, Keikus ir visokius dalykus kepa kopuikiau-siai. Visokiems baliams pa-reikalavimus išpildome trumpam laike. Vestuvių keikai mūsų specializacija.

B. H. GRUETER,

181 Broadway, tarpe B ir C Gatvių,
So. Boston, Mass.

GERA PROGA!

Gramatika angliskos kalbos mo-kytis be mokytojo (apdaryta). \$1.00
Vaikų Draugas arba kaip moky-tis skaityti ir rašyti be mokytojo. 15c
Naujas budas Mokytis rašyti be mokytojo. 10c
Aritmetika mokiniams rokundų su paveikslais (apdaryta). 35c
Viso \$1.60.

Kas atsius iškirpęs šitą ap-garsinimą iš "Ateities" ir \$1.00 per money order, tai gaus vi-sas keturias knygas 60c. pigiau.

P. MIKOLAINIS

Box 62 New York, City.

Pajieškojimai.

Pajieškau draugų: Ignoto Ulevičiaus ir Juozapo Mikalaus-ko. Ulevičiaus paeina iš Budziš-kių kaim., Skriaudžių par., Su-valkų gub.; 24 metai Amerikoje, gyveno Cleveland, Ohio. Mika-lauskas paeina taipgi iš Suval-kių gub.; 27 metai Amerikoje, gy-veno Branford, Conn. Žinantie-ji malonės pranešti, arba patys lai atsišaukia ant adreso:

Peter Degutis,

163 So. Monroe st. Riverside, Cal

Pajieškau draugo Jurgio Moc-kaičio, paeina iš Suvalkų gub., Sintautų par., Zraskių kaim.; pirmiau gyveno Scranton, Pa. Turiu svarbų reikalą. Jis pats ar kas apie jį žino malonės pra-nešti sekančiu adresu:

Jonas Lazauskas,

169 Cardoni Ave., Detroit, Mich.

Pajieškau dėdės Simono Ku-do, paeinančio Suvalkų gub., Seirijų par., Palunų kaim.; gyve-no Shenandoah'rije. Taipgi pa-jieškau Andos Kolkutės, Suval-kių gub., Akočių kaim., Seirijų par.; du metai Amerikoje. Mel-džiū pačių atsišaukti arba žinan-čiųjų pranešti

Franas Kuzas,

Box 541, Archbald, Pa.

Pajieškau dviejų pusbrolių: Frano Vegnerio Kauno gub., Ra-seinių pav., Jurbarko par., Mi-liušų kaim. Girdėjau, gyvenas Chicagoje. Antanas Skambrau-skas Suvalkų gub., Kaimelių par., Karališkių kaim. Apie juos žinantieji malonėkite pranešti arba patys atsišaukite.

Kazimieras S. Lenktis,

206 Broadway, So. Boston, Mass

Siunčia pinigus į Lietuvą

Petras Bartkevičia,

877 Cambridge St., Cambridge, Mass.

ir gvarantuoja, kad nepažus. Ga-lite visi per jį siųsti. Taipgi jis siunčia labai greitai ir pigiai:

Rubliai	Dolariai	Centai
10	5	20
15	7	50
20	10	00
25	12	50
50	25	00
100	48	00

Rusiskų pinigų galima gauti pas jį kiek kam tik reikėtų. Adresas:

Ar Nori Nusipirkt Gerus Čeverykus

ir Vyriškų Aprėdalu, kaip tai Skrybėlių, Kalnierių, Marškinii ir t. t. Jeigu taip, tai visuomet eik į

URBONO ir PILVINIO LIETUVIŠKA KRAUTUVE

kurioj galėsit pasirinkti visokį tavorą sulig savo noro

CHAS. URBONAS ir A. PILVINIS

233 Broadway, prie kampo C Street, SOUTH BOSTON, MASS.

Naijausi Lietuviški Rekordai Columbia

u Lietuviškoms dainomis ir šokiais, 10 Inch 75 c.

PADANAVO A. KVEDARA, Baritonas Solo, Pianu lydint.

E 2223 PAMYLĖJAU VAKAR.
DRAUGE. Polka - Mazurka.
E 2224 MANO LAIVAS.
I SVEIKATĄ. Maršas.

PADANAVO BROOLYN'O KVARTETAS, Pianu lydint.

E 2225 EINU PER DVARELĮ.
GAILA TEVYNĖS. Maršas.
E 2226 PER GIRIĄ GIRIALE.
LINKSMINKIMES.
E 2227 PER ŠILĄ JOJAU.
ŽYDAS STATINĖJE. Polka.
E 2228 SAULELĖ NUSILEIDO.
MARŠAS.

K. P. YURGELIUNAS,

377 West Broadway, South Boston, Mass.

THE BEST

CAN BUY!

John J. Donovan & Co.

283-284 D St., Kamp. Third St., South Boston, Mass.
Telephone So. Boston 21060.

Jaunoji Lietuva

Vienintelis savo rūšies 64 puslapių
ilustruotas mėnesinis Lietuvių laikraštis.

Jame dedama geriausi mo-
kymai straipsniai ir geriausios apysakos.

Kalba gryna, graži ir supran-
tama. Jei nori sužinoti ir suvokti lai-
ką praeitį skaityk Jaunąją Lietuvą.

Kaina metams \$3.00; pusl-
metų \$1.50; vienas numeris 25c.

Užsakymų būdas:

"JAUNOJI LIETUVA"

5630 Ingleside Ave., Chicago, Ill.

"Laisvoji Mintis" Padidejo.

Seniausias pažangusis mėnesinis laikraštis "Laisvo-
ji Mintis" padidejo. Dabar joje tilps da daugiau gerai ir
suprantamai parašytų mokslinių straipsnių. Joje tilps
dailiai parašytų apysakų, straipsnių iš praeities, politi-
kos ir darbininkų judėjimo. "Laisvojoje Mintyje" tilps
daug fotografijų, paveikslų ir iliustracijų. "Laisvoji
Mintis" yra geriausia viešnia kiekvieno lietuvių grūčioje.
"Laisvosios Minties" kaina metams \$2; pusl metų \$1;
pavienis numeris 20c. Siųsk 20c., o gausi vieną num. ant
pamatymo. Visuomet adresuokite:

LAISVOJI MINTIS,

2627 Calumet Ave., Chicago, Ill.

Pranešimas!

ryšių viską su pagalba gerų advokatų.

Aš esu valdžios paskirtas Taikos Sudžia, Notarijušu, Kanste-
beliui ir licitatorium. Taipgi esu Agentu Real Estate, Insu-
rance ir Kontraktorium Visokių Darbu. Malonėkite atsilan-
kyti su visokiais reikalais. Roda dykai.

M. Coran,

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 1529-W.

Skaitytojų Atydail

Šiuomi pranešame gerbia-
miems mūsų skaitytojams, ku-
rie gavo paraginimą ir kurių
prenumerata yra pasibaigus,
malonėkite atnaujinti, kitaip
priversti busime siuntinėjimą
laikraščio sulaikyti, o dabar la-
bai svarbus laikas, kada karė
Lietuvoje; "Ateityje" daug apie
tai rašoma. Todėl pasistengkite
senieji atnaujinti ir naujus savo
draugus prikalbinti užsirašyti.

James Strigunas.

Didžiausia ir Seniausia Real Estate
ir Insurance istaiga South Bostone.
Smagu yra mums pranešti So. Bos-
tone Lietuviams, kad mes delei pa-
didinimo biznio su lietuvišiais prie-
mem p. James Striguną, kuris ma-
loniai sutiks patarnauti savo drau-
gams, kurie norėtų pirkti ar parduoti
nejudinamą turtą, arba daryti viso-
kį biznį.

So. Boston Real Estate Co.

350 Broadway, So. Boston, Mass.
Rezidencija: 116 Bowen St., So. Boston.

Vyrų Nauji Pavasariniai Siutai

Už pinigų tikrai
Apgarsintos prekes už

ŽEMAS KAINAS

\$7.50 Kam mo-
\$8.45 kėti dau-
\$10.25 giaus?
\$11.75

SUSIJUNGE SU SKLADAIS
240 Tremont Street,
2-ras aukštas

Daniel's Clothing Co.

GERIAUSIAS GRABORIUS.

Adomas A. Overka.

Neužmirškite, kad aš važinė-
ju ir į kitus miestus ir nerokuo-
ju už tai brangiau. Jeigu Jusų
draugai siųstų pas svetimtau-
čius ir pas kitą, tai neklausykite,
o šaukitės pas mane. Aš rokuo-
ju už palaidojimą: didelių
\$75.00, mažų \$25.00. Parduodu
kvietkas ir paminklus. Mana
ofisas:

883 Cambridge St., E. Cambridge, Mass
Branch ofisas: M. OVERKA!
372 Second St., Kamp. F St., So. Boston, Mass.
Tel. Cambr. 1025

Pranešimas!

Del labo daugelio lietuvių, mano
klijantų, kurie negali kalbėti angliš-
kai, aš nusamdžiau patarnavimui p.
James Striguną, 116 Bowen st., ku-
ris bus mano ofise vakarais nuo 7 iki
9 val. vakare, kaip lietuviškas ver-
tėjas. Taipgi lietuvių turinti reika-
lus malonėkite ateiti tuo laiku.

James M. Keyes,

Advokatas.

350 Broadway, So. Boston, Mass

Tel. So Boston 212

15 Malioru Darbe

Maliavojam namus iš lau-
ko ir viduj. Popieruojam,
baltinam, pleistaruojam ir
t.t. Taipgi užlaikom krau-
tuvę visokių malevų, varne-
šių, aliejų, sieninių popierių
ir t.t.

The Lithuanian Painting Co.

310 Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 562-R

